

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Sžk/28/2021
Identifikačné číslo spisu: 6020200250
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6020200250.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov (sťažovateľov): 1/ Hillside (Sports) LP, so sídlom Unit 1.1, First Floor, Waterport Place, Europort Avenue 2, Gibraltár a 2/ Hillside (Gaming) LP, so sídlom Unit 1.1, First Floor, Waterport Place, Europort Avenue 2, Gibraltár, obaja zastúpení advokátom JUDr. Lukášom Kišeľakom, so sídlom advokátskej kancelárie Jarková 63, Prešov, IČO: 42 083 591, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu hazardných hier, so sídlom Križkova 949/9, Bratislava, o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 28Sa/8/2020-34 zo dňa 4. marca 2021 v znení opravného uznesenia č.k. 28Sa/8/2020-41 zo dňa 9. marca 2021, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 28Sa/8/2020-34 zo dňa 4. marca 2021 v znení opravného uznesenia č. k. 28Sa/8/2020-41 zo dňa 09. marca 2021 sa z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým uznesením č.k. 28Sa/8/2020-34 zo dňa 4. marca 2021 (v znení opravného uznesenia č.k. 28Sa/8/2020-41 zo dňa 9. marca 2021) Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) podľa § 261 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby krajský súd zakázal žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu spočívajúcom v zaradení žalobcov, webových sídiel žalobcov (www.188-sb.com &lt. www.game-365.com &lt. www.365-288.com &lt. www.38-365365.com &lt. www.36500365.com &lt. www.188sb.com &lt. www.288sb.com &lt. www.188563.com <.), čísla účtu IBAN:G., T.:T. a obsahu zakázanej ponuky na zoznam zakázaných webových sídiel zverejnený na webovom sídle žalovaného a zároveň, aby mu priznal náhradu trov konania.

2. Krajský súd vydal napadnuté uznesenie po zrušení jeho predošlého uznesenia č.k. 23Sa/14/2017-74 zo dňa 28.06.2018 Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorým bola žaloba odmietnutá s poukazom na § 98 ods. 1 písm. g/ SSP. Krajský súd v danom prípade dospel k záveru, že v zmysle § 2 ods. 1, § 3 ods. 1 písm. e/, § 4, § 6 ods. 1, § 252 ods. 1, § 254 a § 255 SSP a ustanovení § 11, § 13 a § 15b zákona č. 171/2005 Z.z. o hazardných hrách (ďalej len „zákon č. 171/2005 Z.z.“) žalovaný

nekonal ako orgán verejnej správy, pretože konal ako orgán dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk v zmysle § 11, § 15b zákona č. 171/2005 Z.z., v zmysle všeobecných zásad upravených v § 13 zákona č. 171/2005 Z.z., a teda nebol naplnený všeobecný pojmový znak „iného zásahu orgánu verejnej správy“, proti ktorému sa možno brániť žalobou podľa § 252 a nasl. SSP. Najvyšší súd uznesenie krajského súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a nezákonného odmietnutia žaloby ako neprípustnej zrušil, pričom mu zároveň prikázal vec meritórne prejednať v rozsahu žalobných bodov.

3. Podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia boli zistenia krajského súdu, podľa ktorých sú žalobcovia spoločnosťami s platnými licenciami na prevádzkovanie hazardných hier na diaľku vydanými Gibraltárskym regulátorom hazardných hier. Prevádzkujú hazardné hry prostredníctvom internetu na webových sídlach uvedených v žalobe. Žalobcovia nemajú sídlo na území Slovenskej republiky, pričom ani jeden z nich nie je na účely zákona o hazardných hrách národnou lotériovou spoločnosťou a preto nemohli získať žiadnu licenciu na prevádzkovanie hazardných hier podľa zákona č. 171/2005 Z.z., v čoho dôsledku poskytujú na stránkach zakázanú ponuku.

4. Žalovaný zaslal žalobcom výzvu č. 1299605/2017 zo dňa 17.10.2017 na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky na vymenovaných stránkach v lehote 10 dní odo dňa odoslania výzvy v súlade s § 15b ods. 4 zákona č. 171/2005 Z.z., pričom ich zároveň upozornil, že ak nepreukážu, že neposkytujú zakázanú ponuku, vykoná nasledujúce kroky:

- Zaradí stránky na zoznam webových sídiel, prostredníctvom ktorých právnické osoby alebo fyzické osoby poskytujú zakázané ponuky (ďalej len „Zoznam“), ktorý žalovaný zostavuje a zverejňuje na svojom webovom sídle vždy prvý pracovný deň v týždni v súlade s § 15b ods. 2 zákona č. 171/2005 Z.z.;

- Začne proti žalobcom správne konanie o uložení sankcií podľa zákona č. 171/2005 Z.z. (ďalej „finančné sankcie“).

- Požiada príslušný súd o vydanie súdneho príkazu na zamedzenie prístupu k stránkam a požiada príslušný súd o vydanie príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka na stránkach.

5. Žalovaný požiadal dňa 10.08.2017 Krajský súd v Banskej Bystrici o vydanie príkazu na zamedzenie prístupu k webovému sídlu a následne dňa 04.09.2017 aj o zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby. Sudca Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 18.09.2017 vyhovel žiadosti žalobcu č. 1309831/2017 zo dňa 04.09.2017 a vydal príkaz na zamedzenie platobnej operácie alebo platobnej služby pod sp.zn. 6Ntn/8/2017.

6. Keďže od podania žaloby uplynula dlhšia doba, krajský súd pred opätovným rozhodnutím vo veci vyzval žalobcov, či trvajú na podanej správnej žalobe, resp. aby oznámili, či medzičasom nedošlo k odstráneniu následkov iného zásahu. Žalobcovia podaním zo dňa 08.02.2021 krajskému súdu oznámili, že na podanej žalobe trvajú, keďže k odstráneniu namietaných následkov nedošlo, pričom zotrvali na skôr prezentovaných skutkových tvrdeniach ako aj na právnom posúdení.

5. Krajský súd z obsahu žaloby ako aj žalobného návrhu vyvodil, že žalobcovia sa domáhajú ochrany pred zaradením ich mien, stránok, účtu a obsahu ponuky na Zoznam, nakoľko podľa ich tvrdení boli zaradením na tento Zoznam priamo dotknutí a ukrátení na svojich právach a právom chránených záujmoch, pričom týmto konaním sa mal žalovaný dopustiť iného zásahu orgánu verejnej správy. Vzápätí však poukázal na ďalší postup žalovaného, ktorý požiadal Krajský súd v Banskej Bystrici žiadosťou č. 1309831/2017 zo dňa 04.09.2017 o vydanie príkazu na zamedzenie platobnej operácie alebo platobnej služby. Vyvodil, že vydaním príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby sp.zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 18.09.2017 došlo k dodatočnému potvrdeniu naplnenia podmienok, pre ktoré boli žalobcovia na Zoznam zaradení.

6. Krajský súd zároveň dospel k záveru, že až v prípade, ak pominú dôvody na vydanie príkazu podľa § 15b ods. 7 zákona č. 171/2005 Z.z., môže následne žalovaný požiadať príslušný súd o jeho zrušenie. Nemôže sa tak stať ale v dôsledku rozhodnutia správneho súdu, ktorým by uložil žalovanému zákaz

pokračovať v zaradení žalobcov na Zoznam a povinnosť vymazať žalobcov zo Zoznamu. S ohľadom na uvedené považoval krajský súd žalobný návrh sformulovaný žalobcom za nesprávny, keďže by mohol žalovanému nanajvýš prikázať, aby posúdil, či pretrvávajú dôvody pre vydanie príkazu alebo už naopak, pominuli. Až takéto rozhodnutie, ktoré patrí do kompetencie žalovaného, by mohlo byť preskúmané správnym súdom, čo do existencie a jeho dôvodnosti. Navyiac, o tom, či skutočne pominuli dôvody pre vydanie príkazu rozhoduje na žiadosť žalovaného súd, ktorý príkaz vydal a to po porovnaní okolností z ktorých vychádzal pri vydávaní príkazu s okolnosťami novými, odôvodňujúcimi jeho zrušenie.

7. Záverom zrekapituloval, že skutočnosť, že bol príkaz vydaný, potvrdzuje správnosť postupu žalovaného pri zaradení žalobcov na Zoznam. V prípade, ak by tomu tak nebolo, bola by žiadosť žalovaného zamietnutá ako neopodstatnená. Keďže dňom rozhodovania krajského súdu bol príkaz naďalej v platnosti, nemôže rozhodnúť o nezákonom zásahu do práv alebo právom chránených záujmov žalobcov.

8. Žalobcovia ako sťažovatelia podali včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a i/ SSP a navrhli, aby kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. V prvom rade namietali vady procesného postupu krajského súdu, ktorý zamietol žalobu en bloc a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec nevzal do úvahy skutočnosť, že žalobcovia sa domáhali vydania takého rozhodnutia, ktoré by obsahovalo minimálne dva výroky ukladajúce žalovanému zákaz pokračovať v napadnutom inom zásahu ako aj v príkaze vymazať žalobcov zo Zoznamu. Takýto postup považovali za porušujúci ich ústavné právo na spravodlivý súdny proces, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na náležité odôvodnenie rozhodnutia.

10. Súčasne namietali, že krajský súd síce vec meritorne prejednal, no túto neprejednal v rozsahu žalobných bodov prezentovaných v žalobe. Ak mal krajský súd za to, že ním ustálený dôvod zmietnutia žaloby je natoľko postačujúci a zásadný, že ostatné žalobné dôvody nemohli prispieť k zmene jeho názoru, mal to uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia. Sťažovatelia jedným dychom dodali, že sú si vedomí, že súd nie je povinný podať odpoveď na všetky účastníkmi konania namietané skutočnosti, či právne závery, ale ak tak mieni urobiť, mal by ten podstatný, pre zamietnutie žaloby natoľko relevantný dôvod, výslovne uviesť a súčasne ho dať do súvisu aj s ostatnými menej právne relevantnými žalobnými dôvodmi a vysvetliť, prečo tie ostatné neobstoja.

11. Poukázali, že krajský súd oprel svoje rozhodnutie o jedinú skutočnosť a to procesný postup žalovaného týkajúci sa zaradenia žalobcov na Zoznam, ktorý navyiac odôvodnil iba tým, že vydaním príkazu podľa § 15b ods. 7 zákona č. 171/2005 Z.z. došlo k potvrdeniu správnosti postupu žalovaného a teda naopak, ak by tomu tak nebolo, bola by žiadosť žalovaného zamietnutá ako neopodstatnená.

12. Sťažovatelia v podanej žalobe pritom rozsiahle argumentovali potrebou prioritne aplikovať právo Európskej únie pred tým vnútroštátnym z dôvodu ich vzájomnej kolízie. Namietali, že práve postup vykonaný žalovaným na základe zákona č. 171/2005 Z.z. je v rozpore so Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEU“), konkrétne s čl. 56 upravujúcim právo na poskytovanie služieb v Európskej únii a súčasne s čl. 43, ktorý upravuje právo na usadenie. Krajský súd sa v napadnutom uznesení úplne opomenul vysporiadať, nie to ešte právne, s právnou argumentáciou žalobcov uvedenou v čl. II.1, II.2, II.3 a najmä II.5 žaloby, ktoré v ďalšom odôvodnení sťažnosti v celom rozsahu zrekapitulovali. Sťažovatelia sa v tomto výklade zamerali najmä na čl. 56 ZFEU zaručujúci slobodu poskytovať služby (pričom poskytovanie cezhraničných ponúk hazardných hier ako hospodárskej činnosti spadá do pôsobnosti čl. 56 ZFEU) ako aj na prípustnosti obmedzenia tejto slobody. Poukázali na viaceré rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, v ktorých sa vysporiadalo s otázkami vnútroštátnych úprav v oblasti hazardných hier ktoré predstavujú prekážku slobodnému poskytovaniu služieb, ak zakazujú výkon hospodárskej činnosti v oblasti hazardných hier (rozsudok vo veci Schindler, C-275/92) priznávajú výhradné práva jedinému prevádzkovateľovi (rozsudok vo veci Dickinger/Ömer, C-347/09) alebo podmieňujú výkon hospodárskej činnosti získaním koncesie

(rozsudok v spojenej veci Costa and Cifone, C-72/10 a C-77/10). Sťažovatelia reflektovali aj na viaceré rozhodnutia Súdneho dvora, ktorý vyslovil výnimočné obmedzenie slobody poskytovať služby v Európskej únii za prípustné (napríklad rozhodnutie vo veci Gebhard, C-55/94; Liga Portuguesa de Futebol Profissional, C-42/07; Gambelli, c-243/01 a i.).

13. Odhliadnuc od nevysporiadania sa so žalobnými bodmi uvedenými vyššie, krajský súd úplne opomenul rozhodnúť o návrhu sťažovateľov na prerušenie konania a polozenie prejudiciálnej otázky, čím rovnako malo dôjsť k naplneniu sťažnostného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP. V prvom uznesení č.k. 23Sa/14/2017-74 zo dňa 28. júna 2018 ktorým krajský súd žalobu najprv odmietol, pritom krajský súd rozhodol samostatným výrokom č. II., ktorým návrhu na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. c/ SSP nevyhovet. Toto uznesenie však kasačný súd uznesením sp.zn. 6Sžk/5/2019 zo dňa 20. mája 2020 en bloc zrušil a teda žiaden z jeho výrokov nezostal v platnosti. Podľa názoru sťažovateľov bolo povinnosťou krajského súdu pri opätovnom rozhodovaní vo veci súčasne rozhodnúť aj o návrhu na prerušenie konania (o návrhu sa pritom krajský súd zmienil v bode 17 napadnutého uznesenia) a o položení prejudiciálnych otázok, čo však neučinil. V bode 40. už zrušeného uznesenia pritom sám krajský súd uviedol, že posudzovať opodstatnenosť návrhu na prerušenie konania by bolo relevantné iba za predpokladu, že by pristúpil k meritórnemu rozhodovaniu o žalobe. Inými slovami, napriek naplneniu predpokladov na prerušenie konania a položení prejudiciálnych otázok Súdneho dvoru (keďže krajský súd pri opätovnom rozhodovaní o žalobe pristúpil k jej vecnému prejednaniu), ktoré sám demonštroval, nepostupoval v súlade so svojim právnym názorom. Krajský súd sa odklonil od svojho vlastného právneho názoru, pričom tento odklon nijakým spôsobom neodôvodnil. Sťažovatelia aj naďalej trvajú na svojom návrhu na prerušenie konania a podania prejudiciálnych otázok v znení a z dôvodov prezentovaných v podanej žalobe.

14. Sťažovatelia ďalej namietli nesprávne právne posúdenie krajským súdom. Mali za to, že zaradenie na Zoznam predstavuje okamžitý zásah do ich práv, predovšetkým do práva na ochranu dobrého obchodného mena i dobrej povesti, keďže verejný charakter Zoznamu (Zoznam je uvedený na webovom sídle žalovaného) vyvoláva u verejnosti dojem, že sa sťažovatelia dopúšťajú nielen nezákonného ale aj morálne či mravne závažného konania. Obaja sťažovatelia pritom splnili všetky podmienky vyžadované ich domovským štátom na prevádzkovanie hazardných hier na diaľku a komunitárna legislatíva (označená v žalobe a flagrantne opomenutá v rozhodnutí krajského súdu) spolu s judikatúrou Súdneho dvora im garantuje legálny priestor pre realizáciu podnikateľskej činnosti aj v iných štátoch Európskej únie.

15. V ďalšom označili konštatovania krajského súdu v bode 37 a 38 napadnutého uznesenia za nesprávne. Podmienkou vydania príkazu podľa § 15b ods. 7 zákona č 171/2005 Z.z. totiž nie je zaradenie na Zoznam, ako to konštatuje krajský súd. Príslušný krajský súd pri vydávaní príkazu nemá diskrečnú právomoc na to, či príkaz vydá alebo nie. Pokiaľ sú naplnené zákonom stanovené podmienky, má povinnosť takýto príkaz vydať. To, že boli naplnené podmienky na vydanie príkazu však bez ďalšieho neznamená, že žalovaný neporušil práva sťažovateľov, keď ich na Zoznam zaradil. Ani naopak nemožno z právnej úpravy vyvodiť, že ak príslušný súd nevyhovie žiadosti žalovaného podanej podľa §15b ods. 7 zákona č. 171/2005 Z.z., automaticky vyvolá povinnosť žalovaného vyradiť dotknutý subjekt zo Zoznamu. Sťažovatelia sú toho názoru, že niet relevantnej procesnej závislosti medzi zaradením dotknutého subjektu na Zoznam podľa §15b ods. 2 zákona č. 171/2005 Z.z. a rozhodovacou činnosťou súdu podľa § 15b ods. 7 a 8 zákona č. 171/2005 Z.z.. Oba prejavy verejnej moci sú od seba procesne nezávislé, jeden nie je podmienený druhým. Argumentácia krajského súdu, podľa ktorej je pozitívne rozhodnutie podľa § 15 ods. 7 a 8 zákona č. 171/2005 Z.z. garanciou zákonnosti zaradenia na Zoznam neobstojí, je právne neudržateľná a narúša základné zásady materiálneho právneho štátu.

16. S ohľadom na uvedené mali sťažovatelia za nesprávne aj právne závery krajského súdu o nesprávnosti žalobného návrhu tak, ako ho naformulovali. Práve krajským súdom demonštrované znenie v zmysle ktorého sa sťažovatelia mohli domáhať „iba“ uloženia povinnosti „na posúdenie toho, či sú alebo nie sú splnené podmienky na vydanie príkazu je nesprávne.

17. Sťažovatelia záverom namietali aj nerešpektovanie záväzného právneho názoru, vysloveného v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti, keďže krajský súd bol pri opätovnom rozhodovaní viazaný právnym názorom kasačného súdu vyjadreným v bode 30 uznesenia sp.zn. 6Sžk/5/2019 zo dňa 20.05.2020, v ktorom uviedol, že správny súd je povinný pristúpiť k meritórnemu prejednaníu veci v rozsahu žalobných bodov podanej správnej žaloby, pričom v bode 31 súčasne uložil krajskému súdu povinnosť vec prejednať a to v rozsahu podanej správnej žaloby, pričom výslovne uviedol, že je krajský súd jeho názorom viazaný. Je síce pravdou, že v merite veci krajský súd vec prejednal, avšak nie v rozsahu všetkých sťažovateľmi uvedených žalobných bodov. Krajský súd sa zamerával iba na jediný dôvod, pre ktorý sa rozhodol žalobu zamietnuť tak, ako ho vyšpecifikoval v bode 36 až 38 napadnutého uznesenia. Z obsahu odôvodnenia vyplýva, že základným a jediným dôvodom pre zamietnutie žaloby bola nesprávna formulácia žalobného petitu, keďže krajský súd mal za to, že sa na ňom nemožno domáhať uloženia povinnosti žalovanému spočívajúcej v zákaze pokračovania v zaradení žalobcov a ich webových sídiel na Zozname, pri súčasnom ponechaní v platnosti príkazu sudcu o zamedzení platobných operácií a platobných služieb v prospech bankového účtu sťažovateľov.

18. Žalovaný napriek výzve svoje právo na vyjadrenie sa ku kasačnej sťažnosti nevyužil.

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 01.08.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky odo dňa 01.08.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp.zn. 6Sžk/28/2021. Od 01.08.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 5S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

20. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a i/ SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), pričom dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 3 ods. 1 písm. e/ SSP na účely tohto zákona sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

Podľa § 135 ods. 2 písm. a/ SSP pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d/ až f/ a i/ až k/.

Podľa § 252 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 2 písm. aa/ zákona o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov č. 30/2019 Z.z. (ďalej len „zákon č. 30/2019 Z.z."), na účely tohto zákona sa rozumie poskytovaním zakázanej ponuky propagovanie hazardnej hry alebo prevádzkovanie hazardnej hry dostupnej na území

Slovenskej republiky bez licencie v latinskej abecede a v latinkovom systéme písma prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete alebo elektronickej komunikačnej služby; hazardnou hrou dostupnou na území Slovenskej republiky je hazardná hra, na ktorej sa možno zúčastniť na území alebo z územia Slovenskej republiky najmä zaplatením vkladu, uskutočnením stávky alebo vyplatením výhry.

Podľa § 80 písm. g/ zákona č. 30/2019 Z.z. dozorovanými subjektmi podľa tohto zákona sú osoby, ktoré poskytujú zakázanú ponuku.

Podľa § 85 ods. 1 zákona č. 30/2019 Z.z. dozorom nad poskytovaním zakázaných ponúk sa rozumie vyhľadávanie poskytovania zakázaných ponúk formou dozoru na diaľku a zostavenie zoznamu

a) zakázaných webových sídiel, prostredníctvom ktorých osoby poskytujú zakázané ponuky (ďalej len „zoznam zakázaných webových sídiel“),

b) zakázaných ponúk poskytovaných s využitím hovoru prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete a telekomunikačných zariadení na číslo na službu so zvýšenou tarifou a zakázaných ponúk poskytovaných prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete a telekomunikačných zariadení s využitím krátkych textových správ zasielaných na číslo na službu so špeciálnym číslovaním so zvýšenou tarifou (ďalej len „zoznam zakázaných čísiel“).

Podľa § 85 ods. 2 zákona č. 30/2019 Z.z. zoznam zakázaných webových sídiel a zoznam zakázaných čísiel zostavuje a zverejňuje úrad vždy v prvý pracovný deň v týždni podľa stavu k poslednému dňu predchádzajúceho týždňa na svojom webovom sídle. Úrad zodpovedá za správnosť údajov podľa odseku 3.

Podľa § 85 ods. 3 zákona č. 30/2019 Z. z., zoznam zakázaných webových sídiel obsahuje

a) meno a priezvisko fyzickej osoby alebo názov, alebo obchodné meno právnickej osoby, ktorá poskytuje zakázanú ponuku, ak je zistené,

b) adresu webového sídla, prostredníctvom ktorého osoba poskytuje zakázanú ponuku,

c) obsah poskytovanej zakázanej ponuky,

d) číslo účtu, ktoré používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu, ak je zistené a prípadne aj identifikačné číslo obchodníka,⁸⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2019/30/20201101.html>> ak sa na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky uskutočňujú platobné transakcie prostredníctvom obchodníka,

e) dátum, ku ktorému je zoznam zakázaných webových sídiel zostavený.

Podľa § 85 ods. 4 zákona č. 30/2019 Z. z., zoznam zakázaných čísiel obsahuje

a) meno a priezvisko fyzickej osoby alebo názov, alebo obchodné meno právnickej osoby, ktorá poskytuje zakázanú ponuku, ak je zistené,

b) telefónne číslo, s využitím ktorého osoba poskytuje zakázanú ponuku,

c) obsah poskytovanej zakázanej ponuky,

d) dátum, ku ktorému je zoznam zakázaných ponúk poskytovaných prostredníctvom čísiel zostavený.

Podľa § 85 ods. 5 zákona č. 30/2019 Z.z., na účely zisťovania údajov podľa odseku 3 písm. a/ až d/ a odseku 4 písm. a/ až c/ je osoba poverená výkonom dozoru oprávnená používať identifikačné údaje inej fyzickej osoby s jej súhlasom alebo údaje fiktívnej osoby. Pred zaradením údajov podľa odseku 3 písm. a/ až d/ a odseku 4 písm. a/ až c/ do zoznamu zakázaných webových sídiel a zoznamu zakázaných čísiel odošle úrad prostredníctvom elektronickej pošty dozorovanému subjektu výzvu na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky v lehote desiatich dní odo dňa odoslania výzvy; ak elektronická adresa nie je na webovom sídle uvedená, možno do tohto zoznamu zaradiť údaje podľa odseku 3 písm. a/ až d/ a odseku 4 písm. a/ až c/ aj bez odoslania výzvy. Výzva musí obsahovať upozornenie na dôsledky neukončenia poskytovania zakázanej ponuky.

Podľa § 85 ods. 6 zákona č. 30/2019 Z.z. úrad nezarádi do zoznamu zakázaných webových sídiel a do zoznamu zakázaných čísiel alebo vyradí z týchto zoznamov dozorovaný subjekt, ktorý preukáže, že neposkytuje zakázanú ponuku, alebo preukáže, že poskytovanie zakázanej ponuky ukončil.

Podľa § 85 ods. 7 zákona č. 30/2019 Z.z. úrad je pri výkone dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk oprávnený vyžadovať podklady na výkon dozoru od poskytovateľa platobných služieb, a to identifikáciu používateľa platobných služieb a ďalšie informácie o používateľovi platobných služieb, ktorý je dozorovaným subjektom.

Podľa § 85 ods. 8 zákona č. 30/2019 Z.z. osoba, ktorá poskytuje elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby, je povinná na základe príkazu súdu vydaného na základe žiadosti úradu zamedziť prístup k webovému sídlu, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka a k číslu na službu so zvýšenou tarifou, s využitím hovoru, na ktoré je prostredníctvom elektronickej

komunikačnej siete a telekomunikačných zariadení poskytovaná zakázaná ponuka (ďalej len „zakázané číslo“) a k zakázanej ponuke poskytovanej prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete a telekomunikačných zariadení s využitím krátkych textových správ zasielaných na číslo na službu so špeciálnym číslovaním so zvýšenou tarifou (ďalej len „zakázaná ponuka na čísle“). Poskytovateľ platobných služieb je povinný na základe príkazu súdu vydaného na základe žiadosti úradu zamedziť vykonaniu platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky a vo vzťahu k obchodníkovi, ak sa na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky uskutočňujú platobné transakcie prostredníctvom obchodníka.

Podľa § 85 ods. 9 zákona č. 30/2019 Z.z. na vydanie príkazu podľa odseku 8 je príslušný sudca súdu príslušného podľa osobitného predpisu. Proti príkazu súdu podľa odseku 8 nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 85 ods. 10 zákona č. 30/2019 Z.z. žiadosť podľa odseku 8 prvej vety musí byť v písomnej forme a musí obsahovať

- a) označenie osoby, ktorá poskytuje elektronickej komunikačnej sieti a elektronickej komunikačnej službe,
- b) údaje o webovom sídle, ku ktorému sa má zamedziť prístup alebo údaje o zakázanom čísle a o zakázanej ponuke na čísle, ku ktorým sa má zamedziť prístup, a to údaje o názve zakázanej ponuky, podmienkach účasti na zakázanej ponuke, komunikačných kanáloch, ktorými je zakázaná ponuka komunikovaná a ďalšie údaje identifikujúce zakázanú ponuku a číslo, prostredníctvom ktorého je zakázaná ponuka poskytovaná,
- c) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia prístupu k webovému sídlu alebo k zakázanému číslu a k zakázanej ponuke na čísle,
- d) odôvodnenie potreby zamedzenia prístupu k webovému sídlu alebo k zakázanému číslu a k zakázanej ponuke na čísle.

Podľa § 85 ods. 11 zákona č. 30/2019 Z.z. príkaz súdu podľa odseku 8 prvej vety musí byť vydaný v písomnej forme v lehote siedmich dní od podania žiadosti a musí obsahovať

- a) označenie súdu, ktorý príkaz vydal,
- b) označenie osoby, ktorá poskytuje elektronickej komunikačnej sieti a elektronickej komunikačnej službe,
- c) údaje o webovom sídle, ku ktorému sa má zamedziť prístup, alebo údaje o zakázanom čísle a o zakázanej ponuke na čísle, ku ktorým sa má zamedziť prístup, a to údaje o názve zakázanej ponuky, podmienkach účasti na zakázanej ponuke, komunikačných kanáloch, ktorými je zakázaná ponuka komunikovaná, a ďalšie údaje identifikujúce zakázanú ponuku a číslo, prostredníctvom ktorého je zakázaná ponuka poskytovaná,
- d) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia prístupu k webovému sídlu alebo k zakázanému číslu a k zakázanej ponuke na čísle,
- e) odôvodnenie potreby zamedzenia prístupu k webovému sídlu alebo k zakázanému číslu a k zakázanej ponuke na čísle.

Podľa § 85 ods. 12 zákona č. 30/2019 Z.z. žiadosť podľa odseku 8 druhej vety musí byť v písomnej forme a musí obsahovať

- a) označenie osoby, ktorá poskytuje platobné služby,
- b) číslo účtu, ktoré používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu a prípadne aj identifikačné číslo obchodníka, ak sa na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky uskutočňujú platobné transakcie prostredníctvom obchodníka,
- c) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena b),
- d) odôvodnenie potreby zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena b).

Podľa § 85 ods. 13 zákona č. 30/2019 Z.z., príkaz súdu podľa odseku 8 druhej vety musí byť vydaný v písomnej forme v lehote siedmich dní odo dňa podania žiadosti a musí obsahovať

- a) označenie súdu, ktorý príkaz vydal,
- b) označenie osoby, ktorá poskytuje platobné služby,

- c) číslo účtu, ktoré používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu a prípadne aj identifikačné číslo obchodníka, ak sa na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky uskutočňujú platobné transakcie prostredníctvom obchodníka,
- d) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena c),
- e) odôvodnenie potreby zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena c).

Podľa § 85 ods. 14 zákona č. 30/2019 Z.z. úrad zverejní príkaz súdu podľa odseku 8 na svojom webovom sídle a doručí ho do vlastných rúk osobe uvedenej v odseku 11 písm. b/, ak ide o príkaz súdu podľa odseku 8 prvej vety, alebo osobe uvedenej v odseku 13 písm. b/, ak ide o príkaz súdu podľa odseku 8 druhej vety, ktorá na základe tohto príkazu vykoná úkony podľa osobitných predpisov. Podľa § 85 ods. 15 zákona č. 30/2019 Z.z., ak pominú dôvody na vydanie príkazu súdu podľa odseku 8, úrad požiada príslušný súd o jeho zrušenie. Rozhodnutie o zrušení príkazu súdu sa zverejní na webovom sídle úradu; úrad rozhodnutie o zrušení príkazu súdu doručí do vlastných rúk osobe uvedenej v odseku 11 písm. b), ak ide o príkaz súdu podľa odseku 8 prvej vety, alebo osobe uvedenej v odseku 13 písm. b), ak ide o príkaz súdu podľa odseku 8 druhej vety, ktorá na základe tohto rozhodnutia vykoná úkony podľa osobitných predpisov.

21. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je uznesenie krajského súdu č.k. 28Sa/8/2020-34 zo dňa 4. marca 2021 v znení opravného uznesenia č.k. 28Sa/8/2020-41 zo dňa 09. marca 2021, ktorým zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali uloženia zákazu žalovanému pokračovať v zaradení žalobcov, webových sídiel www.188-sb.com &lt. www.game-365.com <; www.365-288.com <; www.38-365365.com <; www.36500365.com <; www.188sb.com <; www.288sb.com <; www.188563.com <., čísla účtu IBAN: G BIC: T a obsahu poskytnutej zakázanej ponuky, na zoznam webových sídiel zverejnenom na webovom sídle žalovaného (<<https://www.urhh.sk/web/guest/zoznam-zakazanych-sidel>>) a príkázania vymazať žalobcov, webové sídla www.188-sb.com <; www.game-365.com <; www.365-288.com <; www.38-365365.com <; www.36500365.com <; www.188sb.com <; www.288sb.com <; www.188563.com <., číslo účtu IBAN: G BIC: T a obsah poskytnutej zakázanej ponuky, zo zoznamu webových sídiel zverejnenom na webovom sídle žalovaného.

22. Kasačný súd badá v postupe ako aj nadväzujúcom zamietavom rozhodnutí krajského súdu viaceré pochybenia, ktoré mali za následok porušenie práva žalobcov na spravodlivý proces ako aj nesprávne rozhodnutie vo veci.

23. Hneď v úvode konštatuje, že z predloženého súdneho spisu nebol schopný jednoznačne ustáliť skutkový stav potrebný nielen pre vlastné rozhodnutie, ale ani pre rozhodnutie krajského súdu. Zároveň má za to, že krajský súd nemal v čase vydania rozhodnutia v dispozícii dostatočné podklady, na ktoré sa napriek tomu v odôvodnení napadnutého uznesenia odvoláva.

24. Inštitút dokazovania ide vo všeobecnosti ruka v ruke s náležitým zisťovaním skutkového stavu relevantným pre rozhodnutie, či už civilných, trestných alebo správnych súdov. Správne súdnictvo je prevažne založené na prieskume zákonnosti už identifikovaného skutkového a právneho stavu a preto sa dokazovanie vykonáva iba v obmedzenom rozsahu. Uvedené konštatovanie sa vzťahuje na tie typy konaní, v ktorých je pre správny súd rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. Z tejto všeobecnej zásady upravenej v ustanovení § 135 ods. 1 SSP je v § 135 ods. 2 SSP stanovená výnimka vzťahujúca sa aj na prejednávajúcu vec. V prípade osobitných konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy nejde o typické preskúmacie konanie, keďže jeho cieľom je posilnenie ochrany fyzických a právnických osôb pred takými zásahmi, ktoré nie sú založené na konkrétnom rozhodnutí orgánu verejnej správy, ale spočívajú vo faktickej činnosti proti týmto osobám. Aj keď konanie pred správnym súdom nemá mať povahu nachádzacieho konania, tento predpoklad nie úplne platí v prípade zmienených žalôb. Povaha iných zásahov môže byť častokrát turbulentná. Správny súd sa chtiac nechtiac ocitá v postavení nachádzacieho súdu (práve s odkazom na § 135 ods. 2 SSP) a musí reflektovať prípadnú zmenu skutkových okolností prejednávanej veci a to až do momentu meritórneho

rozhodnutia. Zákonnosť zásahu však správny súd posudzuje podľa právneho stavu v čase, keď k zásahu došlo, resp. v období keď zásah trval.

25. Zmena skutkového stavu po vykonaní namietaného iného zásahu alebo v priebehu jeho trvania môže byť vyvolaná rôznymi okolnosťami subjektívnej alebo objektívnej povahy pričom následky s tým spojené závisia od povahy zásahovej žaloby, teda či žalobca podával určovací alebo negatívnu zásahovú žalobu. Podľa toho, o ktorý typ zásahovej žaloby pôjde, bude úlohou správneho súdu zisťovať odlišne i skutkový stav. Pri negatívnej zásahovej žalobe, teda pri trvajúcom inom zásahu, bude nevyhnutné, aby správny súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného ku dňu svojho rozhodovania. V priebehu konania sa teda môže skutkový stav aj niekoľkokrát zmeniť. Čiastočne iná situácia bude v prípade deklarovania nezákonnosti už skončeného (odzneleného) iného zásahu. I keď aj na túto zásahovú žalobu dopadá znenie § 135 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgixhaylsmftxeylgyfuytgni>> ods. 2 písm. a/ SSP, logicky bude správny súd vychádzať zo skutkového a právneho stavu existujúceho počas trvania zásahu. Pokiaľ pritom iný zásah trval dlhší čas, tak v závislosti od okolností prípadu sa bude posudzovať stav panujúci v čase jeho vzniku, trvania i zániku. Nie je totiž vylúčené, že iný zásah bol pôvodne realizovaný lege artis a až následne sa stal nezákonným, resp. naopak. Vo vzťahu k posudzovaniu dopadu už skončeného iného zásahu na subjektívne práva žalobcu, teda pri preskúvaní otázky, či je požadované určenie dôležité na náhradu škody alebo inú ochranu práv žalobcu, však bude môcť správny súd vychádzať aj zo skutočností vzniknutých alebo existujúcich aj po skončení iného zásahu.

26. Osobitným prípadom môže byť dodatočné upustenie žalovaného od namietaného zásahu v konaniach o negatívnej žalobe, na čo pamätá § 260 SSP následkom čoho je zastavenie konania. V niektorých prípadoch však následky zásahu do subjektívnych práv a právom chránených záujmov dotknutej osoby nemuseli byť upustením od namietaného iného zásahu odstránené a žalobca bude trvať na určení nezákonnosti namietaného iného zásahu spätne a teda môže podať návrh na zmenu žaloby z negatívnej na určovací, postupom podľa § 25 SSP v spojení s § 139 a nasl. zákona č. 160/2005 Z.z. Civilný sporový poriadok. Prípustnosť takéhoto postupu konštatoval napríklad aj Najvyšší správny súd ČR, a to v rozsudku č.k. 1 Aps 3/2006-69 zo 17. januára 2008 (publikovaný pod. č. 1590/2008 Sb. NSS), ako aj v aktuálnejšom rozsudku č.k. 8 As 34/2020-100 zo dňa 19. novembra 2020, v ktorom túto myšlienku rozpracoval podrobnejšie.

27. Správny súd teda v rámci osobitného konania o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy môže a v niektorých prípadoch aj musí vykonať dokazovanie podľa § 119 a § 120 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgixhaylsmftxeylgyfuytma>> písm. b/ SSP, pričom nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy. Takéto dokazovanie sa však zameriava predovšetkým na obsah listinných dôkazov, iných podkladov, písomností a administratívnych spisov. Vzhľadom na faktický charakter iného zásahu môžu existovať aj prípady, keď absentuje riadny administratívny spis, na základe ktorého by mohol správny súd rozhodnúť aj pri pasivite žalovaného. Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe, ktoré supluje absenciu administratívneho spisu, preto môže správny súd podmieňovať uložením poriadkovej pokuty. V zásade, vykonanie iných ako listinných dôkazov by znamenalo predĺženie konania v dôsledku nutnosti vykonať pojednávanie. Je preto žiaduce, aby správny súd v celom konaní postupoval efektívne a o žalobe rozhodol, čo možno najskôr. Na strane druhej absencia skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy a povaha daného konania pochopiteľne nevylučujú, že v konkrétnom konaní bude, za predpokladu splnenia podmienok konania, vykonanie dokazovania na účely rozhodnutia správneho súdu potrebné.

28. Zo súdneho spisu vedeného pod sp.zn. 23Sa/14/2017 (spisová značka konania pred zrušením uznesenia krajského súdu č.k. 23Sa/14/2017-74 zo dňa 28.06.2018 Najvyšším súdom Slovenskej republiky) vyplýva, že dňa 28.02.2018 bol krajskému súdu predložený administratívny spis žalovaného v prejednávanej veci spolu s 1 CD (na CD sa mali podľa vyjadrenia žalovaného nachádzať odkazy na webové stránky na ktorých žalobcovia prevádzkovali zakázané ponuky). Tento bol však podľa úradného záznamu založený v súdnom spise sp.zn. 23Sa/14/2017 na č. l. 52 vrátený žalovanému spolu s CD dňa 01.02.2019, teda ešte pred vydaním napadnutého uznesenia. Krajský súd

teda v čase rozhodovania nemal k dispozícii tento spis, pričom kasačný súd v súdnom spise nenašiel ani jeho kópiu, prípadne kópiu dokumentov, na ktoré v napadnutom uznesení odkazuje. Zisťovanie skutkového stavu bolo teda do značnej miery sťažené, keďže nebolo možné vytvoriť si obraz a úsudok o reálnej postupnosti vykonaných úkonov predchádzajúcich alebo nasledujúcich po vykonaní namietaného iného zásahu.

29. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia síce vyplývajú určité čiastkové zistenia skutkového stavu zo strany krajského súdu, tieto sú však nekonzistentné, v niektorých prípadoch chronologicky rozporné a nie sú vykladané v ich logickej postupnosti. Navyše, ani jednu listinu zo zmienych kasačný súd nemohol dohľadať v súdnom spise a tieto listiny neboli ani prílohou k podaniam účastníkov konania. Kasačný súd sa teda môže iba domnievať, že vyššie uvedené listiny krajský súd vzhliadol v administratívnom spise, no tento, ako už bolo skôr uvedené, bol vrátený ešte dňa 01.02.2019 a kasačnému súdu nebol predložený spolu s kasačnou sťažnosťou. V bode 16 a 36 vychádza krajský súd zo skutkových zistení, podľa ktorých žalovaný adresoval príslušnému krajskému súdu žiadosť o vydanie príkazu na zamedzenie prístupu k webovému sídlu č. 1272609/2017 zo dňa 10.08.2017 a žiadosť o vydanie príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby č. 1309831/2017 zo dňa 04.09.2017. V bode 36 uvádza, že dňa 18.09.2017 bolo žiadosti o vydanie príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby č. 1309831/2017 zo dňa 04.09.2017 vyhovené, a sudca vydal príkaz sp.zn. 6Ntn/8/2017. Ako bola posúdená žiadosť o vydanie príkazu na zamedzenie prístupu k webovému sídlu č. 1272609/2017 zo dňa 10.08.2017 krajský súd nikde neuvádza. Až následne (uvedené v bode 6 napadnutého uznesenia), teda po vydaní príkazu sp.zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 04.09.2017, mali žalobcovia od žalovaného obdržať list datovaný dňa 17.10.2017, ktorým ich vyzýval na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky na vymedzených webových stránkach v lehote 10 dní odo dňa odoslania výzvy v súlade s § 15b ods. 4 zákona č. 171/2005 Z.z.. Kasačnému súdu neuniklo ani to, že súčasťou výzvy na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky bolo aj upozornenie (celé znenie upozornenia uviedol krajský súd v bode 6 napadnutého uznesenia) v zmysle ktorého v prípade ak žalobcovia nepreukážu, že neposkytujú zakázanú ponuku, požiada príslušný súd o vydanie súdneho príkazu na zamedzenie prístupu k webovým stránkam ako aj požiada o vydanie príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie. Žalovaný teda ešte len do budúca predpokladal postup spočívajúci v podaní žiadosti a vydaní príkazov. Následne boli žalobcovia, po uplynutí stanovenej lehoty, dňa 30.10.2017 zaradení na Zoznam. Závery krajského súdu o potvrdení správnosti postupu žalovaného vydaním príkazu sú už len s ohľadom na skutkovú postupnosť mylné, keďže príkaz, na ktorom krajský súd stavia svoje právne posúdenie, bol vydaný ešte pred zaradením žalobcov na Zoznam a teda je vylúčené, aby do budúca „potvrdil“ správnosť akéhokolvek procesného postupu alebo rozhodnutia či opatrenia žalovaného.

30. Kasačný súd zistil, že žalovaný zverejňoval na svojej webovej stránke v súlade s § 15b ods. 13 zákona č. 171/2005 Z.z., resp. podľa § 85 ods. 14 zákona č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 30/2019 Z.z.) naďalej zverejňuje príkazy na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku a príkazy na zamedzenie prístupu k webovému sídlu, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka a k číslu na službu so zvýšenou tarifou, s využitím hovoru, na ktoré je prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete a telekomunikačných zariadení poskytovaná zakázaná ponuka. Pokiaľ krajský súd čerpal podklady pre svoje rozhodnutie z verejne prístupného zdroja, túto skutočnosť bolo nutné uviesť v odvodnení rozhodnutia. Žiadosti žalovaného o vydanie príkazov, na ktoré krajský súd v rozhodnutí taktiež odkazuje, sa však v tejto databáze nenachádzajú. Kasačný súd bol schopný dohľadať aspoň príkaz sp.zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 18.09.2017 na ktorom stavia celé svoje právne posúdenie krajský súd, pričom zistil, že tento sa vôbec nevzťahuje na prejednávajúcu vec. Príkaz bol síce vydaný na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu: G / SWIFT: T (jedná sa o totožný účet aký uviedli žalobcovia v žalobe), avšak bol vydaný z dôvodu zistenia skutočností, ktoré dokazujú, že na webovom sídle <https://www.bet365.com> dochádza k poskytovaniu zakázanej ponuky. Toto webové sídlo však nie je jedným zo žalobcami vymedzených webových sídiel v súvislosti s ktorými sa domáhajú určenia nezákonnosti iného zásahu. Reálne sa totiž môže stať, že jeden dozorovaný subjekt používa to isté číslo účtu na prijímanie vkladov opakovane na viacerých rozdielnych webových stránkach na ktorých

propaguje alebo prevádzkuje hazardnú hru bez. Nemožno ale prijať záver, že každé webové sídlo bez jeho konkretizácie, na ktorom je uverejnené totožné číslo účtu ktoré je používané na účely prijímania vkladu a na ktorý bol vydaný príkaz na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, je tiež automaticky zakázaným webovým sídlom. Zakázanou ponukou sa na účely zákona č. 30/2019 Z.z. môže stať až v momente, kedy po vykonanom dozore, za súčasného dodržania postupu podľa § 85 ods. 5 zákona č. 30/2019 Z.z. je úradom zaradený na Zoznam. Príkaz sp.zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 18.09.2017 však túto skutočnosť neosvedčuje. V danom prípade môže zmienený príkaz sp.zn. 6Ntn/8/2017 osvedčovať iba a výlučne to, že na webovom sídle <<https://www.bet365.com>> podľa tvrdení úradu dochádza k poskytovaniu zakázanej ponuky. Takýto výklad vyplýval aj z v čase vydania príkazu účinného znenia § 15b zákona č. 171/2005 Z.z., ktorý viaže poskytovanie zakázanej ponuky vždy ku konkrétnemu webovému sídlu dozorovaného subjektu, nie ku akémukoľvek webovému sídlu tohto subjektu, pričom k tomuto konkrétnemu webovému sídlu poskytujúcemu zakázanú ponuku je v zmysle § 15b ods. 3 písm. d/ zákona č. 171/2005 Z.z. priradené aj číslo účtu ktoré používa právnická osoba alebo fyzická osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu uskutočneného z tejto webovej stránky. Skutočnosť, či sa na webovom sídle <<https://www.bet365.com>> poskytuje zakázaná ponuka však bola už deklarovaná v Zozname skôr a nie až na základe vydania príkazu. Krajským súdom vyššie prezentované skutkové zistenia na základe príkazu sp.zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 18.09.2017 teda nie sú relevantné na účely prejednávanej veci.

31. V nadväznosti na uvedené možno plynule prejsť aj k prevereniu správnosti právneho posúdenia zo strany krajského súdu v súlade s namietaným dôvodom kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, pričom kasačný súd dospel k záveru, že sa musí prikloniť k námietkam sťažovateľov o nesprávnosti interpretácie ustanovenia § 15b zákona č. 171/2005 Z.z. upravujúceho zaradenie dozorovaných subjektov na Zoznam ako aj vydávanie príkazov.

32. V prvom rade však musí krajskému súdu vytknúť, že pri posudzovaní zákonnosti namietaného iného zásahu postupoval výlučne podľa zákona č 171/2005 Z.z., ktorý bol však dňom 28.02.2019 zrušený a v celosti nahradený novým zákonom č. 30/2019 Z.z.. Ako kasačný súd načrtoľ vyššie, v prípade konania o negatívnej žalobe, môže mať zmena právnej úpravy za následok zmenu skutkového stavu, na ktorú musia správne súdy prihliadať ex offio. Reflektujúc ustanovenie § 135 ods. 2 SSP by aplikácia pôvodného zákona č. 171/2005 Z.z. eventuálne prichádzala do úvahy v prípade, ak by žalobcovia podali určovací zásahovú žalobu proti inému zásahu, ktorý už bol ukončený, pričom zákonnosť by v tomto prípade správny súd posudzoval spätne, teda v čase, keď iný zásah trval, až do momentu jeho skončenia, prípadne ak by o podanej negatívnej žalobe stihol krajský súd rozhodnúť ešte pred účinnosťou zákona č. 30/2019 Z.z.. Z prechodného ustanovenia § 99 ods. 38 zákona č. 30/2019 Z.z. pritom vyplýva, že zoznam zakázaných webových sídiel podľa zákona účinného do 28. februára 2019 zostáva v platnosti a považuje sa za zoznam zakázaných webových sídiel podľa tohto zákona. Uvedené je logické aj s ohľadom na povahu Zoznamu, ktorý je vedený kontinuálne a v týždenných intervaloch sa aktualizuje. Žalobcovia zostali zaradení na Zoznam aj po zmene právnej úpravy.

33. Kasačný súd prihliada na skutočnosť, že nová právna úprava sa s tou zrušenou v podstatných častiach zhoduje, resp. nerieši totožné skutočnosti odchyľne (nanajvýš ich upravuje podrobnejšie) no to na konštatovaní kasačného súdu nemení. S ohľadom na právnu istotu účastníkov konania, títo majú právo, aby správny súd rozhodoval na základe platných a účinných právnych predpisov vzťahujúcich sa na danú vec a preto takéto pochybenie nemožno akceptovať. Ak krajský súd vychádzal pri svojich konštatovaniach z neúčinného právneho predpisu, je to natoľko podstatnou vadou, že na ňu súdy musia prihliadať ex offio, pričom už len ako taká mala za následok nezákonné rozhodnutie vo veci samej.

34. K samotnému právnenmu posúdeniu prejednávanej veci a namietaného iného zásahu bolo v prvom rade potrebné ustáliť charakter Zoznamu. Otázku, či samotné zaradenie, vedenie a uverejnenie údajov o osobe, ktoré ju verejne deklarujú určitým spôsobom, vyriešil Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp.zn. I. ÚS 290/2015 zo 7. októbra 2015. Aj na účely konania o žalobe proti inému zásahu možno vo všeobecnej rovine konštatovať, že zaradenie na zoznam, ktorý je verejne prístupný, môže byť spôsobilé prívodiť ujmu na právach a právom chránených záujmoch dotknutej osoby.

35. Samotný spôsob zostavovania a vedenia Zoznamu, či už podľa § 15b zákona č 171/2005 Z.z. alebo podľa § 85 zákona č. 30/2019 je ustanovený tak, že žalovaný vždy v prvý deň každého týždňa zostaví a zverejní aktualizovaný zoznam zakázaných webových sídiel podľa stavu k poslednému dňu predchádzajúceho týždňa. To znamená, že žalovaný musí každý týždeň prihladiť na prípadné nové skutočnosti (zistené na základe jeho vlastnej činnosti pri výkone dozoru formou dozoru na diaľku, prípadne oznámené samotnými dotknutými subjektami) a v závislosti od nich dopĺňať Zoznam o nové dotknuté subjekty, prípadne vyradiť zo zoznamu subjekty, ktoré preukázali, že neposkytujú zakázanú ponuku, alebo preukážu, že poskytovanie zakázanej ponuky ukončili. Zároveň ale platí, ak mieni žalovaný zaradiť do zoznamu nové webové sídlo o ktorom sa na základe vykonaného dozoru na diaľku domnieva, že poskytuje zakázanú ponuku, je povinný najprv postupom podľa § 85 ods. 5 zákona č. 30/2019 Z.z. vyzvať dozorovaný subjekt na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky. Súčasťou výzvy je aj upozornenie na dôsledky neukončenia poskytovania zakázanej ponuky. Iba za predpokladu, že dozorovaný subjekt preukáže, že neposkytuje zakázanú ponuku, alebo preukáže, že poskytovanie zakázanej ponuky ukončil, žalovaný ho do príslušného Zoznamu nezaradí, prípadne ho zo Zoznamu na základe takéhoto zistenia vyradí. V opačnom prípade sa má za to, že subjekt zakázanú ponuku poskytuje. Žalovaný teda zaradením subjektu na Zoznam vyvolá vyvrátiteľnú domnienku, že sa naň až do preukázania opaku hľadá ako na subjekt poskytujúci zakázanú ponuku. Už iba z gramatického výkladu možno vyvodiť, že úrad sám musí mať už v čase zasielania výzvy na základe vykonaného dozoru na diaľku s pravdepodobnosťou hraničiacou istote zistené, že dozorovaný subjekt poskytuje zakázanú ponuku. Zaradením do Zoznamu je proces zisťovania završený. Ku tejto skutočnosti nemusí pristúpiť žiadania ďalšia skutočnosť, nie to vydanie príkazu príslušným krajským súdom na potvrdenie správnosti zistení úradu. Iba úradu prislúchajú všetky oprávnenia vyplývajúce mu z § 85 ods. 5 zákona č. 30/2019 Z.z. pre náležité zistenie a ustálenie skutočností podľa § 85.

36. Keďže zaradenie subjektu na Zoznam má len čisto evidenčný charakter a subjekt môže fakticky aj naďalej poskytovať zakázanú ponuku, úrad spravidla (môže však aj zároveň, keďže táto požiadavka z právnej úpravy jednoznačne nevyplýva) po zaradení subjektu na Zoznam pristúpiť k podaniu žiadosti o vydanie príkazov podľa § 85 ods. 8 zákona č. 30/2019 Z.z. (rovnako tak tomu bolo podľa § 15b ods. 7 zákona č. 171/2005 Z.z.) Iba tieto vedia zabrániť subjektu naďalej poskytovať zakázanú ponuku, keďže následkom vydania príkazu je zamedzenie prístupu poskytovateľmi elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb k webovému sídlu na ktorom je poskytovaná zakázaná ponuka z územia Slovenskej republiky respektíve zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky. Príkazy však slúžia vyslovene na zabránenie poskytovania zakázanej ponuky nezávisle od vedomosti alebo súhlasu dotknutého subjektu, čo možno vyvodiť aj z adresáta tohto príkazu. Príkaz sa totiž doručuje iba osobám ktoré poskytujú elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby alebo osobám ktoré poskytujú platobné služby, nie však dotknutému subjektu. Opravný prostriedok voči nim navyše neprichádza do úvahy.

37. Vydanie príkazu v zmysle § 85 ods. 9 zákona č. 30/2019 Z.z. (rovnako tak tomu bolo aj podľa § 15b ods. 8 zákona č. 171/2005 Z.z.) v spojení s § 4a zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) prislúcha krajskému súdu miestne príslušnému podľa obvodu v ktorom má sídlo žiadateľ o vydanie súhlasu na ich použitie alebo jeho organizačný útvar. Náležitosti žiadostí sú vymedzené v § 85 ods. 10 a § 85 ods. 12 zákona č. 30/2019 Z.z., pričom v prípade oboch je žalovaný povinný, okrem iného, náležite odôvodniť potrebu sledovaného zásahu do práv a právom chránených záujmov dozorovaného subjektu v podobe zamedzenia prístupu k webovému sídlu alebo k zakázanému číslu a k zakázanej ponuke na číslu alebo v podobe zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu. Toto odôvodnenie sa však neviaže v nijakom smere k vecnému odôvodneniu týkajúcejmu sa poskytovania zakázanej ponuky, ale vyslovene slúži iba na ozrejmienie potreby zabránenia ďalšieho poskytovania zakázanej ponuky. Inými slovami, príslušný krajský súd neskúma a neposudzuje otázky, či žalovaný správne vyhodnotil, že dozorovaný subjekt poskytuje zakázanú ponuku (to prislúcha iba žalovanému), ale pri

posudzovaní odôvodnenosti vydávania príkazu iba skúma, či žalovaným zistené a prezentované skutočnosti (pričom zásadnou skutočnosťou je to, že úrad zistil, že dozorovaný subjekt poskytuje zakázanú ponuku) odôvodňujú vydanie príkazu a to spravidla z dôvodu, že takýto zásah do práv a právom chránených záujmov je odôvodnený na druhej strane stojacim verejným záujmom na vytvorení podmienok na ochranu verejného poriadku pri prevádzkovaní hazardných hier a zabezpečenie spoločenskej kompenzácie rizík vyplývajúcich z prevádzkovania hazardných hier a účasti na nich. Sťažovatelia správne uviedli, že ak sú splnené zákonom vymedzené podmienky, krajský súd je povinný príkaz vydať. Aj z príkazu sp. zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 18.09.2017 vyplýva, že odôvodnenie jeho vydania je konštatované všeobecne, keď krajský súd uviedol, že „Dôvodom zamedzenia vykonanie platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech označených účtov je verejný záujem, ktorým je ochrana verejného poriadku, prevencia kriminality, ochrana verejnej morálky, odstránenie nerovnakého postavenia na trhu a konkurenčnej výhody spoločností, ktoré nerešpektujú slovenskú právnu úpravu pre oblasť podnikania v oblasti hazardných hier. Zabránenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech označeného účtu prispeje k zvýšenej ochrane ľahko zraniteľných skupín a ochrane ich zdravia, k predchádzaniu vzniku patologického hráčstva, zvýši ochranu spotrebiteľa - hráča, najmä jeho osobných údajov a citlivých informácií, ktoré sú pri využívaní u nás nelicencovaných internetových hazardných hier vystavené zvýšenému riziku. Zamedzením vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech označených účtov sa sťažuje poskytovanie nelegálnych internetových hier a zabráni sa aj značným finančným únikom, keďže nelicencovaní prevádzkovatelia internetových hazardných hier neplatia odvod do štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Keďže posudzovaná žiadosť FR SR mala všetky zákonné náležitosti, (§ 15b ods. 11 zák. č. 171/2005 Z. z.) preto som jej v plnom rozsahu vyhovel.“

38. Do určitej miery možno súhlasiť s tvrdeniami sťažovateľov, že z právnej úpravy explicitne nevyplýva, že by zaradenie dozorovaného subjektu na Zoznam a vydanie príkazov bolo vzájomne podmienené do takej miery, ako to uvádza krajský súd v bode 37 a 38 odôvodnenia napadnutého uznesenia. Ako kasačný súd uviedol vyššie, oba inštitúty sledujú iný zámer, keď zaradenie na Zoznam má čisto informatívny charakter a deklaruje, že subjekt zaradený na Zoznam poskytuje zakázanú ponuku, zatiaľ čo vydanie a doručenie príkazov fakticky zabraňuje dozorovanému subjektu ďalej poskytovať zakázanú ponuku. Skôr ako by sa mali vzájomne podmieňovať, sa inštitúty vzájomne dopĺňajú. Nie je preto správne konštatovanie krajského súdu, že vyradenie dozorovaného subjektu zo Zoznamu nie je možné za súčasnej existencie príkazu. Oba inštitúty by v záujme sledovania účelu zákona č. 30/2019 Z.z. vymedzeného v § 1 ods. 2 mali existovať rovnocenne popri sebe. Vydanie príkazu teda nie je voči zaradeniu na Zoznam v akomsi nadradenom postavení. V bode 37 napadnutého uznesenia sám krajský súd uvádza, že až v prípade, ak pominú dôvody na vydanie príkazu, bude môcť žalovaný požiadať príslušný krajský súd ktorý príkaz vydal, o jeho zrušenie. Takýmto pominutím dôvodov by mohlo byť práve vyradenie dozorovaného subjektu zo Zoznamu na základe jeho zistenia, že zakázanú ponuku neposkytuje alebo ju prestal poskytovať. Vyradenie žalovaných zo Zoznamu teda môže predchádzať zrušeniu príkazov, prípadne sa tak môže stať aj súčasne. S ohľadom na formuláciu žalobného návrhu musí potom kasačný súd konštatovať, že tá bola na účely žaloby podľa § 252 ods. 1 SSP správna, keď sa žalobcovia domáhali uloženia zákazu žalovanému pokračovať v namietanom inom zásahu ktorým malo byť zaradenie žalobcov do Zoznamu a príkazu vyradiť žalovaných z tohto Zoznamu.

39. K sťažnostnému bodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, ktorý mal krajský súd naplniť, keď opomenul rozhodnúť o návrhu sťažovateľov na prerušenie konania a polozenie prejudiciálnej otázky, kasačný súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 86/2012 zo dňa 6. marca 2012 v ktorom vyjadril, že „V rámci spolupráce medzi Súdny dvorom Európskych spoločností a vnútroštátnymi súdmi prináleží iba vnútroštátnemu sudcovi, ktorý prejednáva spor a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie so zreteľom na osobitosti prípadu, posúdiť nevyhnutnosť podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania, aby mohol vyniesť rozhodnutie, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdny dvor Európskych spoločností.“ (Procházka, R., Čorba, J. Právo Európskej únie, Žilina 2007, s. 131). Z uvedeného vyplýva, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP závisí od úvahy všeobecného súdu a je upravené len ako procesná možnosť, nie však jeho povinnosť. Inými slovami, rozhodnutie o predložení prejudiciálnej otázky je vecou výlučnej kompetencie všeobecného súdu, do ktorej ani ústavný súd nie je oprávnený zasahovať.“ Je

zrejme, že je čisto v kompetencii konajúceho súdu posúdiť, či je na účely prejednávanej veci potreba výkladu komunitárneho práva Súdny dvorom Európskej únie, no zároveň je nutné prisvedčiť argumentácii sťažovateľov, že ak krajský súd dospeje k záveru, že tomu tak nie je, je povinný najneskôr v rozhodnutí ktorým sa konanie končí o návrhu účastníkov konania rozhodnúť a toto svoje rozhodnutie aj náležite odvodniť. Aj keď má návrh na prerušenie konania povahu podania, ktoré nie je podaním vo veci samej a navrhované prerušenie konania má fakultatívnu povahu a teda nie je nárokovateľné, krajský súd by nemal takýto návrh odignorovať a to aj s ohľadom na rozsah, akým sťažovatelia odôvodňovali potrebu prerušenia konania za účelom podania prejudiciálnych otázok. S konkretizáciou na prejednanú vec treba mať na pamäti, že v čase vydávania napadnutého uznesenia pristúpila aj ďalšia skutočnosť, a to že ku 01.02.2020 vystúpilo Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (ďalej len „Spojené kráľovstvo“) z Európskej únie a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, pričom toto vystúpenie sa týka aj Gibraltáru a teda aj oboch žalobcov ako spoločností so sídlom v Gibraltári s licenciami na prevádzkovanie hazardných hier na diaľku vydanými Gibraltárskym regulátorom hazardných hier. Gibraltár sa už teda nezúčastňuje na pohybe štyroch slobôd, ktoré sú základom jednotného trhu. Európska únia a Spojené kráľovstvo síce uzavreli dohodu o obchode a spolupráci, ktorá bola uzavretá zo strany Únie na základe rozhodnutia Rady (EÚ) 2021/689 a ktorá sa predbežne vykonávala od 1. januára 2021, no podľa čl. 774 ods. 3 dohody sa dohoda v Gibraltári, ktorý je vyňatý z jej územnej pôsobnosti, neuplatňuje a ani na jeho území nemá účinky. Medzičasom započali rokovania o dohode medzi Európskou úniou a Spojeným kráľovstvom vo vzťahu k Gibraltáru so zreteľom na jeho geografickú polohu a osobitosti, no do dnešného dňa neboli zavŕšené a k prijatiu dohody nedošlo.

40. S ohľadom na vyššie uvedené kasačný súd považuje kasačnú sťažnosť za dôvodnú a preto v zmysle § 462 ods. 1 SSP zrušuje napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vracia na ďalšie konanie, v ktorom opätovne posúdi žalobu v rozsahu prezentovaných žalobných bodov a rozhodne v súlade s vyššie uvedenými závermi kasačného súdu. Predovšetkým bude úlohou krajského súdu preskúmať namietané konanie žalovaného v ktorom žalobcovia badajú iný zásah a to pri súčasnom zohľadnení zmeny relevantnej právnej úpravy. V novom rozhodnutí bude potrebné sa vysporiadať aj s návrhom sťažovateľov na prerušenie konania a položenie prejudiciálnej otázky so zreteľom na vystúpenie Spojeného kráľovstva respektíve Gibraltáru z Európskej únie.

41. Podľa § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

42. O trovách kasačného konania rozhodne krajský súd podľa § 467 ods. 3 SSP v spojení s § 167 SSP.

43. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

1. Napadnutým uznesením č.k. 28Sa/8/2020-34 zo dňa 4. marca 2021 (v znení opravného uznesenia č.k. 28Sa/8/2020-41 zo dňa 9. marca 2021) Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) podľa § 261 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby krajský súd zakázal žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu spočívajúcom v zaradení žalobcov, webových sídiel žalobcov (www.188-sb.com <<http://www.188-sb.com>>; www.game-365.com <<http://www.game-365.com>>; www.365-288.com <<http://www.365-288.com>>; www.38-365365.com <<http://www.38-365365.com>>; www.36500365.com <<http://www.36500365.com>>; www.188sb.com <<http://www.188sb.com>>; www.288sb.com <<http://www.288sb.com>>; www.188563.com <<http://www.188563.com>>), čísla účtu IBAN:GB33BARC20658259151311, BIC:BARCGB22 a obsahu zakázanej ponuky na zoznam

zakázaných webových sídiel zverejnený na webovom sídle žalovaného a zároveň, aby mu priznal náhradu trov konania.

2. Krajský súd vydal napadnuté uznesenie po zrušení jeho predošlého uznesenia č.k. 23Sa/14/2017-74 zo dňa 28.06.2018 Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorým bola žaloba odmietnutá s poukazom na § 98 ods. 1 písm. g/ SSP. Krajský súd v danom prípade dospel k záveru, že v zmysle § 2 ods. 1, § 3 ods. 1 písm. e/, § 4, § 6 ods. 1, § 252 ods. 1, § 254 a § 255 SSP a ustanovení § 11, § 13 a § 15b zákona č. 171/2005 Z.z. o hazardných hrách (ďalej len „zákon č. 171/2005 Z.z.“) žalovaný nekonal ako orgán verejnej správy, pretože konal ako orgán dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk v zmysle § 11, § 15b zákona č. 171/2005 Z.z., v zmysle všeobecných zásad upravených v § 13 zákona č. 171/2005 Z.z., a teda nebol naplnený všeobecný pojmový znak „iného zásahu orgánu verejnej správy“, proti ktorému sa možno brániť žalobou podľa § 252 a nasl. SSP. Najvyšší súd uznesenie krajského súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a nezákonného odmietnutia žaloby ako neprípustnej zrušil, pričom mu zároveň prikázal vec meritórne prejednať v rozsahu žalobných bodov.

3. Podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia boli zistenia krajského súdu, podľa ktorých sú žalobcovia spoločnosťami s platnými licenciami na prevádzkovanie hazardných hier na diaľku vydanými Gibraltárskym regulátorom hazardných hier. Prevádzkujú hazardné hry prostredníctvom internetu na webových sídlach uvedených v žalobe. Žalobcovia nemajú sídlo na území Slovenskej republiky, pričom ani jeden z nich nie je na účely zákona o hazardných hrách národnou lotériovou spoločnosťou a preto nemohli získať žiadnu licenciu na prevádzkovanie hazardných hier podľa zákona č. 171/2005 Z.z., v čoho dôsledku poskytujú na stránkach zakázanú ponuku.

4. Žalovaný zaslal žalobcom výzvu č. 1299605/2017 zo dňa 17.10.2017 na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky na vymenovaných stránkach v lehote 10 dní odo dňa odoslania výzvy v súlade s § 15b ods. 4 zákona č. 171/2005 Z.z., pričom ich zároveň upozornil, že ak nepreukážu, že neposkytujú zakázanú ponuku, vykoná nasledujúce kroky:

- Zarádi stránky na zoznam webových sídiel, prostredníctvom ktorých právnické osoby alebo fyzické osoby poskytujú zakázané ponuky (ďalej len „Zoznam“), ktorý žalovaný zostavuje a zverejňuje na svojom webovom sídle vždy prvý pracovný deň v týždni v súlade s § 15b ods. 2 zákona č. 171/2005 Z.z.;

- Začne proti žalobcom správne konanie o uložení sankcií podľa zákona č. 171/2005 Z.z. (ďalej „finančné sankcie“).

- Požiada príslušný súd o vydanie súdneho príkazu na zamedzenie prístupu k stránkam a požiada príslušný súd o vydanie príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka na stránkach.

5. Žalovaný požiadal dňa 10.08.2017 Krajský súd v Banskej Bystrici o vydanie príkazu na zamedzenie prístupu k webovému sídlu a následne dňa 04.09.2017 aj o zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby. Sudca Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 18.09.2017 vyhovel žiadosti žalobcu č. 1309831/2017 zo dňa 04.09.2017 a vydal príkaz na zamedzenie platobnej operácie alebo platobnej služby pod sp.zn. 6Ntn/8/2017.

6. Keďže od podania žaloby uplynula dlhšia doba, krajský súd pred opätovným rozhodnutím vo veci vyzval žalobcov, či trvajú na podanej správnej žalobe, resp. aby oznámili, či medzičasom nedošlo k odstráneniu následkov iného zásahu. Žalobcovia podaním zo dňa 08.02.2021 krajskému súdu oznámili, že na podanej žalobe trvajú, keďže k odstráneniu namietaných následkov nedošlo, pričom zotrvali na skôr prezentovaných skutkových tvrdeniach ako aj na právnom posúdení.

5. Krajský súd z obsahu žaloby ako aj žalobného návrhu vyvodil, že žalobcovia sa domáhajú ochrany pred zaradením ich mien, stránok, účtu a obsahu ponuky na Zoznam, nakoľko podľa ich tvrdení boli zaradením na tento Zoznam priamo dotknutí a ukrátení na svojich právach a právom chránených záujmoch, pričom týmto konaním sa mal žalovaný dopustiť iného zásahu orgánu verejnej správy. Vzápätí však poukázal na ďalší postup žalovaného, ktorý požiadal Krajský súd v Banskej Bystrici

žiadosťou č. 1309831/2017 zo dňa 04.09.2017 o vydanie príkazu na zamedzenie platobnej operácie alebo platobnej služby. Vyvodil, že vydaním príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby sp.zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 18.09.2017 došlo k dodatočnému potvrdeniu naplnenia podmienok, pre ktoré boli žalobcovia na Zoznam zaradení.

6. Krajský súd zároveň dospel k záveru, že až v prípade, ak pominú dôvody na vydanie príkazu podľa § 15b ods. 7 zákona č. 171/2005 Z.z., môže následne žalovaný požiadať príslušný súd o jeho zrušenie. Nemôže sa tak stať ale v dôsledku rozhodnutia správneho súdu, ktorým by uložil žalovanému zákaz pokračovať v zaradení žalobcov na Zoznam a povinnosť vymazať žalobcov zo Zoznamu. S ohľadom na uvedené považoval krajský súd žalobný návrh sformulovaný žalobcom za nesprávny, keďže by mohol žalovanému nanajvýš prikázať, aby posúdil, či pretrvávajú dôvody pre vydanie príkazu alebo už naopak, pominuli. Až takéto rozhodnutie, ktoré patrí do kompetencie žalovaného, by mohlo byť preskúmané správnym súdom, čo do existencie a jeho dôvodnosti. Navyiac, o tom, či skutočne pominuli dôvody pre vydanie príkazu rozhoduje na žiadosť žalovaného súd, ktorý príkaz vydal a to po porovnaní okolností z ktorých vychádzal pri vydávaní príkazu s okolnosťami novými, odôvodňujúcimi jeho zrušenie.

7. Záverom zrekapituloval, že skutočnosť, že bol príkaz vydaný, potvrdzuje správnosť postupu žalovaného pri zaradení žalobcov na Zoznam. V prípade, ak by tomu tak nebolo, bola by žiadosť žalovaného zamietnutá ako neopodstatnená. Keďže dňom rozhodovania krajského súdu bol príkaz naďalej v platnosti, nemôže rozhodnúť o nezákonnom zásahu do práv alebo právom chránených záujmov žalobcov.

8. Žalobcovia ako sťažovatelia podali včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a i/ SSP a navrhli, aby kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. V prvom rade namietali vady procesného postupu krajského súdu, ktorý zamietol žalobu en bloc a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec nechal do úvahy skutočnosť, že žalobcovia sa domáhali vydania takého rozhodnutia, ktoré by obsahovalo minimálne dva výroky ukladajúce žalovanému zákaz pokračovať v napadnutom inom zásahu ako aj v príkaze vymazať žalobcov zo Zoznamu. Takýto postup považovali za porušujúci ich ústavné právo na spravodlivý súdny proces, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na náležité odôvodnenie rozhodnutia.

10. Súčasne namietali, že krajský súd síce vec meritórne prejednal, no túto neprejednal v rozsahu žalobných bodov prezentovaných v žalobe. Ak mal krajský súd za to, že ním ustálený dôvod zmietnutia žaloby je natoľko postačujúci a zásadný, že ostatné žalobné dôvody nemohli prispieť k zmene jeho názoru, mal to uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia. Sťažovatelia jedným dychom dodali, že sú si vedomí, že súd nie je povinný podať odpoveď na všetky účastníkmi konania namietané skutočnosti, či právne závery, ale ak tak mieni urobiť, mal by ten podstatný, pre zamietnutie žaloby natoľko relevantný dôvod, výslovne uviesť a súčasne ho dať do súvisu aj s ostatnými menej právne relevantnými žalobnými dôvodmi a vysvetliť, prečo tie ostatné neobstoja.

11. Poukázali, že krajský súd oprel svoje rozhodnutie o jedinú skutočnosť a to procesný postup žalovaného týkajúci sa zaradenia žalobcov na Zoznam, ktorý navyiac odôvodnil iba tým, že vydaním príkazu podľa § 15b ods. 7 zákona č. 171/2005 Z.z. došlo k potvrdeniu správnosti postupu žalovaného a teda naopak, ak by tomu tak nebolo, bola by žiadosť žalovaného zamietnutá ako neopodstatnená.

12. Sťažovatelia v podanej žalobe pritom rozsiahle argumentovali potrebou prioritne aplikovať právo Európskej únie pred tým vnútroštátnym z dôvodu ich vzájomnej kolízie. Namietali, že práve postup vykonaný žalovaným na základe zákona č. 171/2005 Z.z. je v rozpore so Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEU“), konkrétne s čl. 56 upravujúcim právo na poskytovanie služieb v Európskej únii a súčasne s čl. 43, ktorý upravuje právo na usadenie. Krajský súd sa v napadnutom uznesení úplne opomenul vysporiadať, nie to ešte právne, s právnou argumentáciou žalobcov uvedenou v čl. II.1, II.2, II.3 a najmä II.5 žaloby, ktoré v ďalšom odôvodnení sťažnosti v celom

rozsahu zrekapitulovali. Sťažovatelia sa v tomto výklade zamerali najmä na čl. 56 ZFEU zaručujúci slobodu poskytovať služby (pričom poskytovanie cezhraničných ponúk hazardných hier ako hospodárskej činnosti spadá do pôsobnosti čl. 56 ZFEU) ako aj na prípustnosti obmedzenia tejto slobody. Poukázali na viaceré rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, v ktorých sa vysporiadalo s otázkami vnútroštátnych úprav v oblasti hazardných hier ktoré predstavujú prekážku slobodnému poskytovaniu služieb, ak zakazujú výkon hospodárskej činnosti v oblasti hazardných hier (rozsudok vo veci Schindler, C-275/92) priznávajú výhradné práva jedinému prevádzkovateľovi (rozsudok vo veci Dickinger/Ömer, C-347/09) alebo podmieňujú výkon hospodárskej činnosti získaním koncesie (rozsudok v spojenej veci Costa and Cifone, C-72/10 a C-77/10). Sťažovatelia reflektovali aj na viaceré rozhodnutia Súdneho dvora, ktorý vyslovil výnimočné obmedzenie slobody poskytovať služby v Európskej únii za prípustné (napríklad rozhodnutie vo veci Gebhard, C-55/94; Liga Portuguesa de Futebol Profissional, C-42/07; Gambelli, c-243/01 a i.).

13. Odhliadnuc od nevysporiadania sa so žalobnými bodmi uvedenými vyššie, krajský súd úplne opomenul rozhodnúť o návrhu sťažovateľov na prerušenie konania a polozenie prejudiciálnej otázky, čím rovnako malo dôjsť k naplneniu sťažnostného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP. V prvom uznesení č.k. 23Sa/14/2017-74 zo dňa 28. júna 2018 ktorým krajský súd žalobu najprv odmietol, pritom krajský súd rozhodol samostatným výrokom č. II., ktorým návrhu na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. c/ SSP nevyhovel. Toto uznesenie však kasačný súd uznesením sp.zn. 6SŽk/5/2019 zo dňa 20. mája 2020 en bloc zrušil a teda žiaden z jeho výrokov nezostal v platnosti. Podľa názoru sťažovateľov bolo povinnosťou krajského súdu pri opätovnom rozhodovaní vo veci súčasne rozhodnúť aj o návrhu na prerušenie konania (o návrhu sa pritom krajský súd zmienil v bode 17 napadnutého uznesenia) a o položení prejudiciálnych otázok, čo však neučinil. V bode 40. už zrušeného uznesenia pritom sám krajský súd uviedol, že posudzovať opodstatnenosť návrhu na prerušenie konania by bolo relevantné iba za predpokladu, že by pristúpil k meritórnemu rozhodovaniu o žalobe. Inými slovami, napriek naplneniu predpokladov na prerušenie konania a položení prejudiciálnych otázok Súdneho dvora (keďže krajský súd pri opätovnom rozhodovaní o žalobe pristúpil k jej vecnému prejednaniu), ktoré sám demonštroval, nepostupoval v súlade so svojim právnym názorom. Krajský súd sa odklonil od svojho vlastného právneho názoru, pričom tento odklon nijakým spôsobom neodôvodnil. Sťažovatelia aj naďalej trvajú na svojom návrhu na prerušenie konania a podania prejudiciálnych otázok v znení a z dôvodov prezentovaných v podanej žalobe.

14. Sťažovatelia ďalej namietli nesprávne právne posúdenie krajským súdom. Mali za to, že zaradenie na Zoznam predstavuje okamžitý zásah do ich práv, predovšetkým do práva na ochranu dobrého obchodného mena i dobrej povesti, keďže verejný charakter Zoznamu (Zoznam je uvedený na webovom sídle žalovaného) vyvoláva u verejnosti dojem, že sa sťažovatelia dopúšťajú nielen nezákonného ale aj morálne či mravne závažného konania. Obaja sťažovatelia pritom splnili všetky podmienky vyžadované ich domovským štátom na prevádzkovanie hazardných hier na diaľku a komunitárna legislatíva (označená v žalobe a flagrantne opomenutá v rozhodnutí krajského súdu) spolu s judikatúrou Súdneho dvora im garantuje legálny priestor pre realizáciu podnikateľskej činnosti aj v iných štátoch Európskej únie.

15. V ďalšom označili konštatovania krajského súdu v bode 37 a 38 napadnutého uznesenia za nesprávne. Podmienkou vydania príkazu podľa § 15b ods. 7 zákona č 171/2005 Z.z. totiž nie je zaradenie na Zoznam, ako to konštatuje krajský súd. Príslušný krajský súd pri vydávaní príkazu nemá diskrečnú právomoc na to, či príkaz vydá alebo nie. Pokiaľ sú naplnené zákonom stanovené podmienky, má povinnosť takýto príkaz vydať. To, že boli naplnené podmienky na vydanie príkazu však bez ďalšieho neznamená, že žalovaný neporušil práva sťažovateľov, keď ich na Zoznam zaradil. Ani naopak nemožno z právnej úpravy vyvodiť, že ak príslušný súd nevyhovie žiadosti žalovaného podanej podľa §15b ods. 7 zákona č. 171/2005 Z.z., automaticky vyvolá povinnosť žalovaného vyradiť dotknutý subjekt zo Zoznamu. Sťažovatelia sú toho názoru, že niet relevantnej procesnej závislosti medzi zaradením dotknutého subjektu na Zoznam podľa §15b ods. 2 zákona č. 171/2005 Z.z. a rozhodovacou činnosťou súdu podľa § 15b ods. 7 a 8 zákona č. 171/2005 Z.z.. Oba prejavy verejnej moci sú od seba procesne nezávislé, jeden nie je podmienený druhým. Argumentácia krajského súdu, podľa ktorej je pozitívne rozhodnutie podľa § 15 ods. 7 a 8 zákona č. 171/2005 Z.z.

garanciou zákonnosti zaradenia na Zoznam neobstojí, je právne neudržateľná a narúša základné zásady materiálneho právneho štátu.

16. S ohľadom na uvedené mali sťažovatelia za nesprávne aj právne závery krajského súdu o nesprávnosti žalobného návrhu tak, ako ho naformulovali. Práve krajským súdom demonštrované znenie v zmysle ktorého sa sťažovatelia mohli domáhať „iba“ uloženia povinnosti „na posúdenie toho, či sú alebo nie sú splnené podmienky na vydanie príkazu je nesprávne.

17. Sťažovatelia záverom namietali aj nerešpektovanie záväzného právneho názoru, vysloveného v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti, keďže krajský súd bol pri opätovnom rozhodovaní viazaný právnym názorom kasačného súdu vyjadreným v bode 30 uznesenia sp.zn. 6Sžk/5/2019 zo dňa 20.05.2020, v ktorom uviedol, že správny súd je povinný pristúpiť k meritórnemu prejednaniu veci v rozsahu žalobných bodov podanej správnej žaloby, pričom v bode 31 súčasne uložil krajskému súdu povinnosť vec prejednať a to v rozsahu podanej správnej žaloby, pričom výslovne uviedol, že je krajský súd jeho názorom viazaný. Je síce pravdou, že v merite veci krajský súd vec prejednal, avšak nie v rozsahu všetkých sťažovateľmi uvedených žalobných bodov. Krajský súd sa zamerlal iba na jediný dôvod, pre ktorý sa rozhodol žalobu zamietnuť tak, ako ho vyšpecifikoval v bode 36 až 38 napadnutého uznesenia. Z obsahu odôvodnenia vyplýva, že základným a jediným dôvodom pre zamietnutie žaloby bola nesprávna formulácia žalobného petitu, keďže krajský súd mal za to, že sa na ňom nemožno domáhať uloženia povinnosti žalovanému spočívajúcej v zákaze pokračovania v zaradení žalobcov a ich webových sídiel na Zozname, pri súčasnom ponechaní v platnosti príkazu sudcu o zamedzení platobných operácií a platobných služieb v prospech bankového účtu sťažovateľov.

18. Žalovaný napriek výzve svoje právo na vyjadrenie sa ku kasačnej sťažnosti nevyužil.

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 01.08.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky odo dňa 01.08.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp.zn. 6Sžk/28/2021. Od 01.08.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 5S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

20. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a i/ SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), pričom dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 3 ods. 1 písm. e/ SSP na účely tohto zákona sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného

predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

Podľa § 135 ods. 2 písm. a/ SSP pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d/ až f/ a i/ až k/.

Podľa § 252 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 2 písm. aa/ zákona o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov č. 30/2019 Z.z. (ďalej len „zákon č. 30/2019 Z.z.“), na účely tohto zákona sa rozumie poskytovaním zakázanej ponuky propagovanie hazardnej hry alebo prevádzkovanie hazardnej hry dostupnej na území Slovenskej republiky bez licencie v latinskej abecede a v latinkovom systéme písma prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete alebo elektronickej komunikačnej služby; hazardnou hrou dostupnou na území Slovenskej republiky je hazardná hra, na ktorej sa možno zúčastniť na území alebo z územia Slovenskej republiky najmä zaplatením vkladu, uskutočnením stávky alebo vyplatením výhry.

Podľa § 80 písm. g/ zákona č. 30/2019 Z.z. dozorovanými subjektmi podľa tohto zákona sú osoby, ktoré poskytujú zakázanú ponuku.

Podľa § 85 ods. 1 zákona č. 30/2019 Z.z. dozorom nad poskytovaním zakázaných ponúk sa rozumie vyhľadávanie poskytovania zakázaných ponúk formou dozoru na diaľku a zostavenie zoznamu

a) zakázaných webových sídiel, prostredníctvom ktorých osoby poskytujú zakázané ponuky (ďalej len „zoznam zakázaných webových sídiel“),

b) zakázaných ponúk poskytovaných s využitím hovoru prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete a telekomunikačných zariadení na číslo na službu so zvýšenou tarifou a zakázaných ponúk poskytovaných prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete a telekomunikačných zariadení s využitím krátkych textových správ zasielaných na číslo na službu so špeciálnym číslovaním so zvýšenou tarifou (ďalej len „zoznam zakázaných čísiel“).

Podľa § 85 ods. 2 zákona č. 30/2019 Z.z. zoznam zakázaných webových sídiel a zoznam zakázaných čísiel zostavuje a zverejňuje úrad vždy v prvý pracovný deň v týždni podľa stavu k poslednému dňu predchádzajúceho týždňa na svojom webovom sídle. Úrad zodpovedá za správnosť údajov podľa odseku 3.

Podľa § 85 ods. 3 zákona č. 30/2019 Z. z., zoznam zakázaných webových sídiel obsahuje

a) meno a priezvisko fyzickej osoby alebo názov, alebo obchodné meno právnickej osoby, ktorá poskytuje zakázanú ponuku, ak je zistené,

b) adresu webového sídla, prostredníctvom ktorého osoba poskytuje zakázanú ponuku,

c) obsah poskytovanej zakázanej ponuky,

d) číslo účtu, ktoré používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu, ak je zistené a prípadne aj identifikačné číslo obchodníka,⁸⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2019/30/20201101.html>> ak sa na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky uskutočňujú platobné transakcie prostredníctvom obchodníka,

e) dátum, ku ktorému je zoznam zakázaných webových sídiel zostavený.

Podľa § 85 ods. 4 zákona č. 30/2019 Z. z., zoznam zakázaných čísiel obsahuje

a) meno a priezvisko fyzickej osoby alebo názov, alebo obchodné meno právnickej osoby, ktorá poskytuje zakázanú ponuku, ak je zistené,

b) telefónne číslo, s využitím ktorého osoba poskytuje zakázanú ponuku,

c) obsah poskytovanej zakázanej ponuky,

d) dátum, ku ktorému je zoznam zakázaných ponúk poskytovaných prostredníctvom čísiel zostavený.

Podľa § 85 ods. 5 zákona č. 30/2019 Z.z., na účely zisťovania údajov podľa odseku 3 písm. a/ až d/ a odseku 4 písm. a/ až c/ je osoba poverená výkonom dozoru oprávnená používať identifikačné údaje inej fyzickej osoby s jej súhlasom alebo údaje fiktívnej osoby. Pred zaradením údajov podľa odseku 3 písm. a/ až d/ a odseku 4 písm. a/ až c/ do zoznamu zakázaných webových sídiel a zoznamu zakázaných čísiel odošle úrad prostredníctvom elektronickej pošty dozorovanému subjektu výzvu na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky v lehote desiatich dní odo dňa odoslania výzvy; ak elektronická adresa nie je na webovom sídle uvedená, možno do tohto zoznamu zaradiť údaje podľa odseku 3 písm. a/ až d/ a odseku 4 písm. a/ až c/ aj bez odoslania výzvy. Výzva musí obsahovať upozornenie na dôsledky neukončenia poskytovania zakázanej ponuky.

Podľa § 85 ods. 6 zákona č. 30/2019 Z.z. úrad nezaradí do zoznamu zakázaných webových sídiel a do zoznamu zakázaných čísiel alebo vyradí z týchto zoznamov dozorovaný subjekt, ktorý preukáže, že neposkytuje zakázanú ponuku, alebo preukáže, že poskytovanie zakázanej ponuky ukončil.

Podľa § 85 ods. 7 zákona č. 30/2019 Z.z. úrad je pri výkone dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk oprávnený vyžadovať podklady na výkon dozoru od poskytovateľa platobných služieb, a to identifikáciu používateľa platobných služieb a ďalšie informácie o používatelovi platobných služieb, ktorý je dozorovaným subjektom.

Podľa § 85 ods. 8 zákona č. 30/2019 Z.z. osoba, ktorá poskytuje elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby, je povinná na základe príkazu súdu vydaného na základe žiadosti úradu zamedziť prístup k webovému sídlu, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka a k číslu na službu so zvýšenou tarifou, s využitím hovoru, na ktoré je prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete a telekomunikačných zariadení poskytovaná zakázaná ponuka (ďalej len „zakázané číslo“) a k zakázanej ponuke poskytovanej prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete a telekomunikačných zariadení s využitím krátkych textových správ zasielaných na číslo na službu so špeciálnym číslovaním so zvýšenou tarifou (ďalej len „zakázaná ponuka na čísle“). Poskytovateľ platobných služieb je povinný na základe príkazu súdu vydaného na základe žiadosti úradu zamedziť vykonaniu platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky a vo vzťahu k obchodníkovi, ak sa na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky uskutočňujú platobné transakcie prostredníctvom obchodníka.

Podľa § 85 ods. 9 zákona č. 30/2019 Z.z. na vydanie príkazu podľa odseku 8 je príslušný sudca súdu príslušného podľa osobitného predpisu. Proti príkazu súdu podľa odseku 8 nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 85 ods. 10 zákona č. 30/2019 Z.z. žiadosť podľa odseku 8 prvej vety musí byť v písomnej forme a musí obsahovať

- a) označenie osoby, ktorá poskytuje elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby,
- b) údaje o webovom sídle, ku ktorému sa má zamedziť prístup alebo údaje o zakázanom čísle a o zakázanej ponuke na čísle, ku ktorým sa má zamedziť prístup, a to údaje o názve zakázanej ponuky, podmienkach účasti na zakázanej ponuke, komunikačných kanáloch, ktorými je zakázaná ponuka komunikovaná a ďalšie údaje identifikujúce zakázanú ponuku a číslo, prostredníctvom ktorého je zakázaná ponuka poskytovaná,
- c) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia prístupu k webovému sídlu alebo k zakázanému číslu a k zakázanej ponuke na čísle,
- d) odôvodnenie potreby zamedzenia prístupu k webovému sídlu alebo k zakázanému číslu a k zakázanej ponuke na čísle.

Podľa § 85 ods. 11 zákona č. 30/2019 Z.z. príkaz súdu podľa odseku 8 prvej vety musí byť vydaný v písomnej forme v lehote siedmich dní od podania žiadosti a musí obsahovať

- a) označenie súdu, ktorý príkaz vydal,
- b) označenie osoby, ktorá poskytuje elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby,
- c) údaje o webovom sídle, ku ktorému sa má zamedziť prístup, alebo údaje o zakázanom čísle a o zakázanej ponuke na čísle, ku ktorým sa má zamedziť prístup, a to údaje o názve zakázanej ponuky, podmienkach účasti na zakázanej ponuke, komunikačných kanáloch, ktorými je zakázaná ponuka komunikovaná, a ďalšie údaje identifikujúce zakázanú ponuku a číslo, prostredníctvom ktorého je zakázaná ponuka poskytovaná,
- d) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia prístupu k webovému sídlu alebo k zakázanému číslu a k zakázanej ponuke na čísle,
- e) odôvodnenie potreby zamedzenia prístupu k webovému sídlu alebo k zakázanému číslu a k zakázanej ponuke na čísle.

Podľa § 85 ods. 12 zákona č. 30/2019 Z.z. žiadosť podľa odseku 8 druhej vety musí byť v písomnej forme a musí obsahovať

- a) označenie osoby, ktorá poskytuje platobné služby,

b) číslo účtu, ktoré používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu a prípadne aj identifikačné číslo obchodníka, ak sa na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky uskutočňujú platobné transakcie prostredníctvom obchodníka,

c) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena b),

d) odôvodnenie potreby zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena b).

Podľa § 85 ods. 13 zákona č. 30/2019 Z.z., príkaz súdu podľa odseku 8 druhej vety musí byť vydaný v písomnej forme v lehote siedmich dní odo dňa podania žiadosti a musí obsahovať

a) označenie súdu, ktorý príkaz vydal,

b) označenie osoby, ktorá poskytuje platobné služby,

c) číslo účtu, ktoré používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu a prípadne aj identifikačné číslo obchodníka, ak sa na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky uskutočňujú platobné transakcie prostredníctvom obchodníka,

d) údaje o rozsahu a lehote zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena c),

e) odôvodnenie potreby zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu podľa písmena c).

Podľa § 85 ods. 14 zákona č. 30/2019 Z.z. úrad zverejní príkaz súdu podľa odseku 8 na svojom webovom sídle a doručí ho do vlastných rúk osobe uvedenej v odseku 11 písm. b/, ak ide o príkaz súdu podľa odseku 8 prvej vety, alebo osobe uvedenej v odseku 13 písm. b/, ak ide o príkaz súdu podľa odseku 8 druhej vety, ktorá na základe tohto príkazu vykoná úkony podľa osobitných predpisov.

Podľa § 85 ods. 15 zákona č. 30/2019 Z.z., ak pominú dôvody na vydanie príkazu súdu podľa odseku 8, úrad požiada príslušný súd o jeho zrušenie. Rozhodnutie o zrušení príkazu súdu sa zverejní na webovom sídle úradu; úrad rozhodnutie o zrušení príkazu súdu doručí do vlastných rúk osobe uvedenej v odseku 11 písm. b), ak ide o príkaz súdu podľa odseku 8 prvej vety, alebo osobe uvedenej v odseku 13 písm. b), ak ide o príkaz súdu podľa odseku 8 druhej vety, ktorá na základe tohto rozhodnutia vykoná úkony podľa osobitných predpisov.

21. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je uznesenie krajského súdu

č.k. 28Sa/8/2020-34 zo dňa 4. marca 2021 v znení opravného uznesenia č.k. 28Sa/8/2020-41 zo dňa 09. marca 2021, ktorým zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali uloženia zákazu žalovanému pokračovať v zaradení žalobcov, webových sídiel www.188-sb.com <<http://www.188-sb.com>>; www.game-365.com <<http://www.game-365.com>>; www.365-288.com <<http://www.365-288.com>>; www.38-365365.com <<http://www.38-365365.com>>; www.36500365.com <<http://www.36500365.com>>; www.188sb.com <<http://www.188sb.com>>; www.288sb.com <<http://www.288sb.com>>; www.188563.com <<http://www.188563.com>>, čísla účtu IBAN: GB33BARC2065825915311 BIC: BARCGB22 a obsahu poskytnutej zakázanej ponuky, na zoznam webových sídiel zverejnenom na webovom sídle žalovaného (<<https://www.urhh.sk/web/guest/zoznam-zakazanych-sidel>>) a prikázania vymazať žalobcov, webové sídla www.188-sb.com <<http://www.188-sb.com>>; www.game-365.com <<http://www.game-365.com>>; www.365-288.com <<http://www.365-288.com>>; www.38-365365.com <<http://www.38-365365.com>>; www.36500365.com <<http://www.36500365.com>>; www.188sb.com <<http://www.188sb.com>>; www.288sb.com <<http://www.288sb.com>>; www.188563.com <<http://www.188563.com>>, číslo účtu IBAN: GB33BARC2065825915311 BIC: BARCGB22 a obsah poskytnutej zakázanej ponuky, zo zoznamu webových sídiel zverejnenom na webovom sídle žalovaného.

22. Kasačný súd badá v postupe ako aj nadväzujúcom zamietavom rozhodnutí krajského súdu viaceré pochybenia, ktoré mali za následok porušenie práva žalobcov na spravodlivý proces ako aj nesprávne rozhodnutie vo veci.

23. Hneď v úvode konštatuje, že z predloženého súdneho spisu nebol schopný jednoznačne ustáliť skutkový stav potrebný nielen pre vlastné rozhodnutie, ale ani pre rozhodnutie krajského súdu. Zároveň má za to, že krajský súd nemal v čase vydania rozhodnutia v dispozícii dostatočné podklady, na ktoré sa napriek tomu v odôvodnení napadnutého uznesenia odvoláva.

24. Inštitút dokazovania ide vo všeobecnosti ruka v ruke s náležitým zisťovaním skutkového stavu relevantným pre rozhodnutie, či už civilných, trestných alebo správnych súdov. Správne súdnictvo je prevažne založené na prieskume zákonnosti už identifikovaného skutkového a právneho stavu a preto sa dokazovanie vykonáva iba v obmedzenom rozsahu. Uvedené konštatovanie sa vzťahuje na tie typy konaní, v ktorých je pre správny súd rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. Z tejto všeobecnej zásady upravenej v ustanovení § 135 ods. 1 SSP je v § 135 ods. 2 SSP stanovená výnimka vzťahujúca sa aj na prejednávajúcu vec. V prípade osobitných konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy nejde o typické preskúmacie konanie, keďže jeho cieľom je posilnenie ochrany fyzických a právnických osôb pred takými zásahmi, ktoré nie sú založené na konkrétnom rozhodnutí orgánu verejnej správy, ale spočívajú vo faktickej činnosti proti týmto osobám. Aj keď konanie pred správnym súdom nemá mať povahu nachádzacieho konania, tento predpoklad nie úplne platí v prípade zmienených žalôb. Povaha iných zásahov môže byť častokrát turbulentná. Správny súd sa chtiac nechtiac ocitá v postavení nachádzacieho súdu (práve s odkazom na § 135 ods. 2 SSP) a musí reflektovať prípadnú zmenu skutkových okolností prejednávanej veci a to až do momentu meritórneho rozhodnutia. Zákonnosť zásahu však správny súd posudzuje podľa právneho stavu v čase, keď k zásahu došlo, resp. v období keď zásah trval.

25. Zmena skutkového stavu po vykonaní namietaného iného zásahu alebo v priebehu jeho trvania môže byť vyvolaná rôznymi okolnosťami subjektívnej alebo objektívnej povahy pričom následky s tým spojené závisia od povahy zásahovej žaloby, teda či žalobca podával určovaciu alebo negatívnu zásahovú žalobu. Podľa toho, o ktorý typ zásahovej žaloby pôjde, bude úlohou správneho súdu zisťovať odlišne i skutkový stav. Pri negatívnej zásahovej žalobe, teda pri trvajúcom inom zásahu, bude nevyhnutné, aby správny súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného ku dňu svojho rozhodovania. V priebehu konania sa teda môže skutkový stav aj niekoľkokrát zmeniť. Čiastočne iná situácia bude v prípade deklarovania nezákonnosti už skončeného (odznelého) iného zásahu. I keď aj na túto zásahovú žalobu dopadá znenie § 135 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgixhaylsmftxeylgfuytgni>> ods. 2 písm. a/ SSP, logicky bude správny súd vychádzať zo skutkového a právneho stavu existujúceho počas trvania zásahu. Pokiaľ pritom iný zásah trval dlhší čas, tak v závislosti od okolností prípadu sa bude posudzovať stav panujúci v čase jeho vzniku, trvania i zániku. Nie je totiž vylúčené, že iný zásah bol pôvodne realizovaný lege artis a až následne sa stal nezákonným, resp. naopak. Vo vzťahu k posudzovaniu dopadu už skončeného iného zásahu na subjektívne práva žalobcu, teda pri preskúmaní otázky, či je požadované určenie dôležité na náhradu škody alebo inú ochranu práv žalobcu, však bude môcť správny súd vychádzať aj zo skutočností vzniknutých alebo existujúcich aj po skončení iného zásahu.

26. Osobitným prípadom môže byť dodatočné upustenie žalovaného od namietaného zásahu v konaniach o negatívnej žalobe, na čo pamätá § 260 SSP následkom čoho je zastavenie konania. V niektorých prípadoch však následky zásahu do subjektívnych práv a právom chránených záujmov dotknutej osoby nemuseli byť upustením od namietaného iného zásahu odstránené a žalobca bude trvať na určení nezákonnosti namietaného iného zásahu spätne a teda môže podať návrh na zmenu žaloby z negatívnej na určovaciu, postupom podľa § 25 SSP v spojení s § 139 a nasl. zákona č. 160/2005 Z.z. Civilný sporový poriadok. Prípustnosť takéhoto postupu konštatoval napríklad aj Najvyšší správny súd ČR, a to v rozsudku č.k. 1 Aps 3/2006-69 zo 17. januára 2008 (publikovaný pod. č. 1590/2008 Sb. NSS), ako aj v aktuálnejšom rozsudku č.k. 8 As 34/2020-100 zo dňa 19. novembra 2020, v ktorom túto myšlienku rozpracoval podrobnejšie.

27. Správny súd teda v rámci osobitného konania o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy môže a v niektorých prípadoch aj musí vykonať dokazovanie podľa § 119 a § 120 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgixhaylsmftxeylgfuytma>> písm. b/ SSP, pričom nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy. Takéto dokazovanie sa však zameriava predovšetkým na obsah listinných dôkazov, iných podkladov, písomností a administratívnych spisov. Vzhľadom na faktický charakter iného zásahu môžu existovať aj prípady, keď absentuje riadny administratívny spis, na základe ktorého by mohol správny súd

rozhodnúť aj pri pasivite žalovaného. Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe, ktoré supluje absenciu administratívneho spisu, preto môže správny súd podmieňovať uložením poriadkovej pokuty. V zásade, vykonanie iných ako listinných dôkazov by znamenalo predĺženie konania v dôsledku nutnosti vykonať pojednávanie. Je preto žiaduce, aby správny súd v celom konaní postupoval efektívne a o žalobe rozhodol, čo možno najskôr. Na strane druhej absencia skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy a povaha daného konania pochopiteľne nevyklúčujú, že v konkrétnom konaní bude, za predpokladu splnenia podmienok konania, vykonanie dokazovania na účely rozhodnutia správneho súdu potrebné.

28. Zo súdneho spisu vedeného pod sp.zn. 23Sa/14/2017 (spisová značka konania pred zrušením uznesenia krajského súdu č.k. 23Sa/14/2017-74 zo dňa 28.06.2018 Najvyšším súdom Slovenskej republiky) vyplýva, že dňa 28.02.2018 bol krajskému súdu predložený administratívny spis žalovaného v prejednávanej veci spolu s 1 CD (na CD sa mali podľa vyjadrenia žalovaného nachádzať odkazy na webové stránky na ktorých žalobcovia prevádzkovali zakázané ponuky). Tento bol však podľa úradného záznamu založeného v súdnom spise sp.zn. 23Sa/14/2017 na č. l. 52 vrátený žalovanému spolu s CD dňa 01.02.2019, teda ešte pred vydaním napadnutého uznesenia. Krajský súd teda v čase rozhodovania nemal k dispozícii tento spis, pričom kasačný súd v súdnom spise nenašiel ani jeho kópiu, prípadne kópiu dokumentov, na ktoré v napadnutom uznesení odkazuje. Zisťovanie skutkového stavu bolo teda do značnej miery sťažené, keďže nebolo možné vytvoriť si obraz a úsudok o reálnej postupnosti vykonaných úkonov predchádzajúcich alebo nasledujúcich po vykonaní namietaného iného zásahu.

29. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia síce vyplývajú určité čiastkové zistenia skutkového stavu zo strany krajského súdu, tieto sú však nekonzistentné, v niektorých prípadoch chronologicky rozporné a nie sú vykladané v ich logickej postupnosti. Navyše, ani jednu listinu zo zmienených kasačný súd nemohol dohľadať v súdnom spise a tieto listiny neboli ani prílohou k podaniam účastníkov konania. Kasačný súd sa teda môže iba domnievať, že vyššie uvedené listiny krajský súd vzhliadol v administratívnom spise, no tento, ako už bolo skôr uvedené, bol vrátený ešte dňa 01.02.2019 a kasačnému súdu nebol predložený spolu s kasačnou sťažnosťou. V bode 16 a 36 vychádza krajský súd zo skutkových zistení, podľa ktorých žalovaný adresoval príslušnému krajskému súdu žiadosť o vydanie príkazu na zamedzenie prístupu k webovému sídlu č. 1272609/2017 zo dňa 10.08.2017 a žiadosť o vydanie príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby č. 1309831/2017 zo dňa 04.09.2017. V bode 36 uvádza, že dňa 18.09.2017 bolo žiadosti o vydanie príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby č. 1309831/2017 zo dňa 04.09.2017 vyhovené, a sudca vydal príkaz sp.zn. 6Ntn/8/2017. Ako bola posúdená žiadosť o vydanie príkazu na zamedzenie prístupu k webovému sídlu č. 1272609/2017 zo dňa 10.08.2017 krajský súd nikde neuvádza. Až následne (uvedené v bode 6 napadnutého uznesenia), teda po vydaní príkazu sp.zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 04.09.2017, mali žalobcovia od žalovaného obdržať list datovaný dňa 17.10.2017, ktorým ich vyzýval na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky na vymedzených webových stránkach v lehote 10 dní odo dňa odoslania výzvy v súlade s § 15b ods. 4 zákona č. 171/2005 Z.z.. Kasačnému súdu neuniklo ani to, že súčasťou výzvy na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky bolo aj upozornenie (celé znenie upozornenia uviedol krajský súd v bode 6 napadnutého uznesenia) v zmysle ktorého v prípade ak žalobcovia nepreukážu, že neposkytujú zakázanú ponuku, požiada príslušný súd o vydanie súdneho príkazu na zamedzenie prístupu k webovým stránkam ako aj požiada o vydanie príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie. Žalovaný teda ešte len do budúca predpokladal postup spočívajúci v podaní žiadosti a vydaní príkazov. Následne boli žalobcovia, po uplynutí stanovenej lehoty, dňa 30.10.2017 zaradení na Zoznam. Závery krajského súdu o potvrdení správnosti postupu žalovaného vydaním príkazu sú už len s ohľadom na skutkovú postupnosť mylné, keďže príkaz, na ktorom krajský súd stavia svoje právne posúdenie, bol vydaný ešte pred zaradením žalobcov na Zoznam a teda je vylúčené, aby do budúca „potvrdil“ správnosť akéhokolvek procesného postupu alebo rozhodnutia či opatrenia žalovaného.

30. Kasačný súd zistil, že žalovaný zverejňoval na svojej webovej stránke v súlade s § 15b ods. 13 zákona č. 171/2005 Z.z., resp. podľa § 85 ods. 14 zákona č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 30/2019 Z.z.) naďalej zverejňuje príkazy na

zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku a príkazy na zamedzenie prístupu k webovému sídlu, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka a k číslu na službu so zvýšenou tarifou, s využitím hovoru, na ktoré je prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete a telekomunikačných zariadení poskytovaná zakázaná ponuka. Pokiaľ krajský súd čerpal podklady pre svoje rozhodnutie z verejne prístupného zdroja, túto skutočnosť bolo nutné uviesť v odvodnení rozhodnutia. Žiadosti žalovaného o vydanie príkazov, na ktoré krajský súd v rozhodnutí taktiež odkazuje, sa však v tejto databáze nenachádzajú. Kasačný súd bol schopný dohľadať aspoň príkaz sp.zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 18.09.2017 na ktorom stavia celé svoje právne posúdenie krajský súd, pričom zistil, že tento sa vôbec nevzťahuje na prejednávajúcu vec. Príkaz bol síce vydaný na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu: GB33BARC20658259151311 / SWIFT: BARCGB22 (jedná sa o totožný účet aký uviedli žalobcovia v žalobe), avšak bol vydaný z dôvodu zistenia skutočností, ktoré dokazujú, že na webovom sídle <https://www.bet365.com> dochádza k poskytovaniu zakázanej ponuky. Toto webové sídlo však nie je jedným zo žalobcami vymedzených webových sídiel v súvislosti s ktorými sa domáhajú určenia nezákonnosti iného zásahu. Reálne sa totiž môže stať, že jeden dozorovaný subjekt používa to isté číslo účtu na prijímanie vkladov opakovane na viacerých rozdielnych webových stránkach na ktorých propaguje alebo prevádzkuje hazardnú hru bez. Nemožno ale prijať záver, že každé webové sídlo bez jeho konkretizácie, na ktorom je uverejnené totožné číslo účtu ktoré je používané na účely prijímania vkladu a na ktorý bol vydaný príkaz na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, je tiež automaticky zakázaným webovým sídlom. Zakázanou ponukou sa na účely zákona č. 30/2019 Z.z. môže stať až v momente, kedy po vykonanom dozore, za súčasného dodržania postupu podľa § 85 ods. 5 zákona č. 30/2019 Z.z. je úradom zaradený na Zoznam. Príkaz sp.zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 18.09.2017 však túto skutočnosť neosvedčuje. V danom prípade môže zmienený príkaz sp.zn. 6Ntn/8/2017 osvedčovať iba a výlučne to, že na webovom sídle <<https://www.bet365.com>> podľa tvrdení úradu dochádza k poskytovaniu zakázanej ponuky. Takýto výklad vyplýval aj z v čase vydania príkazu účinného znenia § 15b zákona č. 171/2005 Z.z., ktorý viaže poskytovanie zakázanej ponuky vždy ku konkrétnemu webovému sídlu dozorovaného subjektu, nie ku akémukoľvek webovému sídlu tohto subjektu, pričom k tomuto konkrétnemu webovému sídlu poskytujúcemu zakázanú ponuku je v zmysle § 15b ods. 3 písm. d/ zákona č. 171/2005 Z.z. priradené aj číslo účtu ktoré používa právnická osoba alebo fyzická osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu uskutočneného z tejto webovej stránky. Skutočnosť, či sa na webovom sídle <<https://www.bet365.com>> poskytuje zakázaná ponuka však bola už deklarovaná v Zozname skôr a nie až na základe vydania príkazu. Krajským súdom vyššie prezentované skutkové zistenia na základe príkazu sp.zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 18.09.2017 teda nie sú relevantné na účely prejednávanej veci.

31. V nadväznosti na uvedené možno plynule prejsť aj k prevereniu správnosti právneho posúdenia zo strany krajského súdu v súlade s namietaným dôvodom kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, pričom kasačný súd dospel k záveru, že sa musí prikloniť k námietkam sťažovateľov o nesprávnosti interpretácie ustanovenia § 15b zákona č. 171/2005 Z.z. upravujúceho zaradenie dozorovaných subjektov na Zoznam ako aj vydávanie príkazov.

32. V prvom rade však musí krajskému súdu vytknúť, že pri posudzovaní zákonnosti namietaného iného zásahu postupoval výlučne podľa zákona č. 171/2005 Z.z., ktorý bol však dňom 28.02.2019 zrušený a v celosti nahradený novým zákonom č. 30/2019 Z.z.. Ako kasačný súd načrtol vyššie, v prípade konania o negatívnej žalobe, môže mať zmena právnej úpravy za následok zmenu skutkového stavu, na ktorú musia správne súdy prihliadať ex off. Reflektujúc ustanovenie § 135 ods. 2 SSP by aplikácia pôvodného zákona č. 171/2005 Z.z. eventuálne prichádzala do úvahy v prípade, ak by žalobcovia podali určovací zásahovú žalobu proti inému zásahu, ktorý už bol ukončený, pričom zákonnosť by v tomto prípade správny súd posudzoval spätne, teda v čase, keď iný zásah trval, až do momentu jeho skončenia, prípadne ak by o podanej negatívnej žalobe stihol krajský súd rozhodnúť ešte pred účinnosťou zákona č. 30/2019 Z.z.. Z prechodného ustanovenia § 99 ods. 38 zákona č. 30/2019 Z.z. pritom vyplýva, že zoznam zakázaných webových sídiel podľa zákona účinného do 28. februára 2019 zostáva v platnosti a považuje sa za zoznam zakázaných webových sídiel podľa tohto zákona. Uvedené je logické aj s ohľadom na povahu Zoznamu, ktorý je vedený kontinuálne a v

týždenných intervaloch sa aktualizuje. Žalobcovia zostali zaradení na Zoznam aj po zmene právnej úpravy.

33. Kasačný súd prihliada na skutočnosť, že nová právna úprava sa s tou zrušenou v podstatných častiach zhoduje, resp. nerieši totožné skutočnosti odchylné (nanajvýš ich upravuje podrobnejšie) no to na konštatovaní kasačného súdu nemení. S ohľadom na právnu istotu účastníkov konania, títo majú právo, aby správny súd rozhodoval na základe platných a účinných právnych predpisov vzťahujúcich sa na danú vec a preto takéto pochybenie nemožno akceptovať. Ak krajský súd vychádzal pri svojich konštatovaniach z neúčinného právneho predpisu, je to natoľko podstatnou vadou, že na ňu súdy musia prihliadať ex offio, pričom už len ako taká mala za následok nezákonné rozhodnutie vo veci samej.

34. K samotnému právnemu posúdeniu prejednávanej veci a namietaného iného zásahu bolo v prvom rade potrebné ustáliť charakter Zoznamu. Otázku, či samotné zaradenie, vedenie a uverejnenie údajov o osobe, ktoré ju verejne deklarujú určitým spôsobom, vyriešil Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp.zn. I. ÚS 290/2015 zo 7. októbra 2015. Aj na účely konania o žalobe proti inému zásahu možno vo všeobecnej rovine konštatovať, že zaradenie na zoznam, ktorý je verejne prístupný, môže byť spôsobilé privodiť ujmu na právach a právom chránených záujmoch dotknutej osoby.

35. Samotný spôsob zostavovania a vedenia Zoznamu, či už podľa § 15b zákona č 171/2005 Z.z. alebo podľa § 85 zákona č. 30/2019 je ustanovený tak, že žalovaný vždy v prvý deň každého týždňa zostaví a zverejní aktualizovaný zoznam zakázaných webových sídiel podľa stavu k poslednému dňu predchádzajúceho týždňa. To znamená, že žalovaný musí každý týždeň prihliadať na prípadné nové skutočnosti (zistené na základe jeho vlastnej činnosti pri výkone dozoru formou dozoru na diaľku, prípadne oznámené samotnými dotknutými subjektami) a v závislosti od nich dopĺňať Zoznam o nové dotknuté subjekty, prípadne vyradiť zo zoznamu subjekty, ktoré preukázali, že neposkytujú zakázanú ponuku, alebo preukážu, že poskytovanie zakázanej ponuky ukončili. Zároveň ale platí, ak mieni žalovaný zaradiť do zoznamu nové webové sídlo o ktorom sa na základe vykonaného dozoru na diaľku domnieva, že poskytuje zakázanú ponuku, je povinný najprv postupom podľa § 85 ods. 5 zákona č. 30/2019 Z.z. vyzvať dozorovaný subjekt na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky. Súčasťou výzvy je aj upozornenie na dôsledky neukončenia poskytovania zakázanej ponuky. Iba za predpokladu, že dozorovaný subjekt preukáže, že neposkytuje zakázanú ponuku, alebo preukáže, že poskytovanie zakázanej ponuky ukončil, žalovaný ho do príslušného Zoznamu nezaradí, prípadne ho zo Zoznamu na základe takéhoto zistenia vyradí. V opačnom prípade sa má za to, že subjekt zakázanú ponuku poskytuje. Žalovaný teda zaradením subjektu na Zoznam vyvolá vyvrátenú domnienku, že sa naň až do preukázania opaku hľadá ako na subjekt poskytujúci zakázanú ponuku. Už iba z gramatického výkladu možno vyvodiť, že úrad sám musí mať už v čase zasielania výzvy na základe vykonaného dozoru na diaľku s pravdepodobnosťou hraničiacou istote zistené, že dozorovaný subjekt poskytuje zakázanú ponuku. Zaradením do Zoznamu je proces zisťovania završený. Ku tejto skutočnosti nemusí pristúpiť žiadania ďalšia skutočnosť, nie to vydanie príkazu príslušným krajským súdom na potvrdenie správnosti zistení úradu. Iba úradu prislúchajú všetky oprávnenia vyplývajúce mu z § 85 ods. 5 zákona č. 30/2019 Z.z. pre náležité zistenie a ustálenie skutočností podľa § 85.

36. Keďže zaradenie subjektu na Zoznam má len čisto evidenčný charakter a subjekt môže fakticky aj naďalej poskytovať zakázanú ponuku, úrad spravidla (môže však aj zároveň, keďže táto požiadavka z právnej úpravy jednoznačne nevyplýva) po zaradení subjektu na Zoznam pristúpiť k podaniu žiadosti o vydanie príkazov podľa § 85 ods. 8 zákona č. 30/2019 Z.z. (rovnako tak tomu bolo podľa § 15b ods. 7 zákona č. 171/2005 Z.z.) Iba tieto vedia zabrániť subjektu naďalej poskytovať zakázanú ponuku, keďže následkom vydania príkazu je zamedzenie prístupu poskytovateľmi elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb k webovému sídlu na ktorom je poskytovaná zakázaná ponuka z územia Slovenskej republiky respektíve zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky. Príkazy však slúžia vyslovene na zabránenie poskytovania zakázanej ponuky nezávisle od vedomosti alebo súhlasu dotknutého subjektu, čo možno vyvodiť aj z adresáta tohto príkazu. Príkaz sa totiž doručuje iba

osobám ktoré poskytujú elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby alebo osobám ktoré poskytujú platobné služby, nie však dotknutému subjektu. Opravný prostriedok voči nim navyiac neprichádza do úvahy.

37. Vydanie príkazu v zmysle § 85 ods. 9 zákona č. 30/2019 Z.z. (rovnako tak tomu bolo aj podľa § 15b ods. 8 zákona č. 171/2005 Z.z.) v spojení s § 4a zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) prislúcha krajskému súdu miestne príslušnému podľa obvodu v ktorom má sídlo žiadateľ o vydanie súhlasu na ich použitie alebo jeho organizačný útvar. Náležitosti žiadostí sú vymedzené v § 85 ods. 10 a § 85 ods. 12 zákona č. 30/2019 Z.z., pričom v prípade oboch je žalovaný povinný, okrem iného, náležite odôvodniť potrebu sledovaného zásahu do práv a právom chránených záujmov dozorovaného subjektu v podobe zamedzenia prístupu k webovému sídlu alebo k zakázanému číslu a k zakázanej ponuke na čísle alebo v podobe zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu. Toto odôvodnenie sa však neviaže v nijakom smere k vecnému odôvodneniu týkajúceho sa poskytovania zakázanej ponuky, ale vyslovene slúži iba na ozrejenie potreby zabránenia ďalšieho poskytovania zakázanej ponuky. Inými slovami, príslušný krajský súd neskúma a neposudzuje otázky, či žalovaný správne vyhodnotil, že dozorovaný subjekt poskytuje zakázanú ponuku (to prislúcha iba žalovanému), ale pri posudzovaní odôvodnenosti vydávania príkazu iba skúma, či žalovaným zistené a prezentované skutočnosti (pričom zásadnou skutočnosťou je to, že úrad zistil, že dozorovaný subjekt poskytuje zakázanú ponuku) odôvodňujú vydanie príkazu a to spravidla z dôvodu, že takýto zásah do práv a právom chránených záujmov je odôvodnený na druhej strane stojacim verejným záujmom na vytvorení podmienok na ochranu verejného poriadku pri prevádzkovaní hazardných hier a zabezpečenie spoločenskej kompenzácie rizík vyplývajúcich z prevádzkovania hazardných hier a účasti na nich. Sťažovatelia správne uviedli, že ak sú splnené zákonom vymedzené podmienky, krajský súd je povinný príkaz vydať. Aj z príkazu sp. zn. 6Ntn/8/2017 zo dňa 18.09.2017 vyplýva, že odôvodnenie jeho vydania je konštatované všeobecne, keď krajský súd uviedol, že „Dôvodom zamedzenia vykonanie platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech označených účtov je verejný záujem, ktorým je ochrana verejného poriadku, prevencia kriminality, ochrana verejnej morálky, odstránenie nerovnakého postavenia na trhu a konkurenčnej výhody spoločností, ktoré nerešpektujú slovenskú právnu úpravu pre oblasť podnikania v oblasti hazardných hier. Zabránenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech označeného účtu prispeje k zvýšenej ochrane ľahko zraniteľných skupín a ochrane ich zdravia, k predchádzaniu vzniku patologického hráčstva, zvýši ochranu spotrebiteľa - hráča, najmä jeho osobných údajov a citlivých informácií, ktoré sú pri využívaní u nás nelicencovaných internetových hazardných hier vystavené zvýšenému riziku. Zamedzením vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech označených účtov sa sťažuje poskytovanie nelegálnych internetových hier a zabráni sa aj značným finančným únikom, keďže nelicencovaní prevádzkovatelia internetových hazardných hier neplatia odvod do štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Keďže posudzovaná žiadosť FR SR mala všetky zákonné náležitosti, (§ 15b ods. 11 zák. č. 171/2005 Z. z.) preto som jej v plnom rozsahu vyhovel.“

38. Do určitej miery možno súhlasiť s tvrdeniami sťažovateľov, že z právnej úpravy explicitne nevyplýva, že by zaradenie dozorovaného subjektu na Zoznam a vydanie príkazov bolo vzájomne podmienené do takej miery, ako to uvádza krajský súd v bode 37 a 38 odôvodnenia napadnutého uznesenia. Ako kasačný súd uviedol vyššie, oba inštitúty sledujú iný zámer, keď zaradenie na Zoznam má čisto informatívny charakter a deklaruje, že subjekt zaradený na Zoznam poskytuje zakázanú ponuku, zatiaľ čo vydanie a doručenie príkazov fakticky zabraňuje dozorovanému subjektu ďalej poskytovať zakázanú ponuku. Skôr ako by sa mali vzájomne podmieňovať, sa inštitúty vzájomne dopĺňajú. Nie je preto správne konštatovanie krajského súdu, že vyradenie dozorovaného subjektu zo Zoznamu nie je možné za súčasnej existencie príkazu. Oba inštitúty by v záujme sledovania účelu zákona č. 30/2019 Z.z. vymedzeného v § 1 ods. 2 mali existovať rovnocenne popri sebe. Vydanie príkazu teda nie je voči zaradeniu na Zoznam v akomsi nadradenom postavení. V bode 37 napadnutého uznesenia sám krajský súd uvádza, že až v prípade, ak pominú dôvody na vydanie príkazu, bude môcť žalovaný požiadať príslušný krajský súd ktorý príkaz vydal, o jeho zrušenie. Takýmto pomínutím dôvodov by mohlo byť práve vyradenie dozorovaného subjektu zo Zoznamu na

základe jeho zistenia, že zakázanú ponuku neposkytuje alebo ju prestal poskytovať. Vyraďenie žalovaných zo Zoznamu teda môže predchádzať zrušeniu príkazov, prípadne sa tak môže stať aj súčasne. S ohľadom na formuláciu žalobného návrhu musí potom kasačný súd konštatovať, že tá bola na účely žaloby podľa § 252 ods. 1 SSP správna, keď sa žalobcovia domáhali uloženia zákazu žalovanému pokračovať v namietanom inom zásahu ktorým malo byť zaradenie žalobcov do Zoznamu a príkazu vyradiť žalovaných z tohto Zoznamu.

39. K sťažnostnému bodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, ktorý mal krajský súd naplniť, keď opomenul rozhodnúť o návrhu sťažovateľov na prerušenie konania a polozenie prejudiciálnej otázky, kasačný súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 86/2012 zo dňa 6. marca 2012 v ktorom vyjadril, že „V rámci spolupráce medzi Súdnyim dvorom Európskych spoločností a vnútroštátnymi súdmi prináleží iba vnútroštátnemu sudcovi, ktorý prejednáva spor a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie so zreteľom na osobitosti prípadu, posúdiť nevyhnutnosť podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania, aby mohol vyniesť rozhodnutie, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru Európskych spoločností.“ (Procházka, R., Čorba, J. Právo Európskej únie, Žilina 2007, s. 131). Z uvedeného vyplýva, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP závisí od úvahy všeobecného súdu a je upravené len ako procesná možnosť, nie však jeho povinnosť. Inými slovami, rozhodnutie o predložení prejudiciálnej otázky je vecou výlučnej kompetencie všeobecného súdu, do ktorej ani ústavný súd nie je oprávnený zasahovať.“ Je zrejmé, že je čisto v kompetencii konajúceho súdu posúdiť, či je na účely prejednávanej veci potreba výkladu komunitárneho práva Súdnym dvorom Európskej únie, no zároveň je nutné prisvedčiť argumentácii sťažovateľov, že ak krajský súd dospeje k záveru, že tomu tak nie je, je povinný najneskôr v rozhodnutí ktorým sa konanie končí o návrhu účastníkov konania rozhodnúť a toto svoje rozhodnutie aj náležite odvodniť. Aj keď má návrh na prerušenie konania povahu podania, ktoré nie je podaním vo veci samej a navrhované prerušenie konania má fakultatívnu povahu a teda nie je nárokovateľné, krajský súd by nemal takýto návrh odignorovať a to aj s ohľadom na rozsah, akým sťažovatelia odôvodňovali potrebu prerušenia konania za účelom podania prejudiciálnych otázok. S konkretizáciou na prejednávanú vec treba mať na pamäti, že v čase vydávania napadnutého uznesenia pristúpila aj ďalšia skutočnosť, a to že ku 01.02.2020 vystúpilo Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (ďalej len „Spojené kráľovstvo“) z Európskej únie a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, pričom toto vystúpenie sa týka aj Gibraltáru a teda aj oboch žalobcov ako spoločností so sídlom v Gibraltári s licenciami na prevádzkovanie hazardných hier na diaľku vydanými Gibraltárskym regulátorom hazardných hier. Gibraltár sa už teda nezúčastňuje na pohybe štyroch slobôd, ktoré sú základom jednotného trhu. Európska únia a Spojené kráľovstvo síce uzavreli dohodu o obchode a spolupráci, ktorá bola uzavretá zo strany Únie na základe rozhodnutia Rady (EÚ) 2021/689 a ktorá sa predbežne vykonávala od 1. januára 2021, no podľa čl. 774 ods. 3 dohody sa dohoda v Gibraltári, ktorý je vyňatý z jej územnej pôsobnosti, neuplatňuje a ani na jeho území nemá účinky. Medzičasom započali rokovania o dohode medzi Európskou úniou a Spojeným kráľovstvom vo vzťahu k Gibraltáru so zreteľom na jeho geografickú polohu a osobitosti, no do dnešného dňa neboli zavŕšené a k prijatiu dohody nedošlo.

40. S ohľadom na vyššie uvedené kasačný súd považuje kasačnú sťažnosť za dôvodnú a preto v zmysle § 462 ods. 1 SSP zrušuje napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vracia na ďalšie konanie, v ktorom opätovne posúdi žalobu v rozsahu prezentovaných žalobných bodov a rozhodne v súlade s vyššie uvedenými závermi kasačného súdu. Predovšetkým bude úlohou krajského súdu preskúmať namietané konanie žalovaného v ktorom žalobcovia badajú iný zásah a to pri súčasnom zohľadnení zmeny relevantnej právnej úpravy. V novom rozhodnutí bude potrebné sa vysporiadať aj s návrhom sťažovateľov na prerušenie konania a polozenie prejudiciálnej otázky so zreteľom na vystúpenie Spojeného kráľovstva respektíve Gibraltáru z Európskej únie.

41. Podľa § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

42. O trovách kasačného konania rozhodne krajský súd podľa § 467 ods. 3 SSP v spojení s § 167 SSP.

43. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 veta prvá SSP).